DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 8 listopada 2010 r. **Nr 208**

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA RADY POWIATU

3221 – Rady Powiatu Wrocławskiego nr XXVIII/238/10 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Wrocławskiemu oraz jego jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organu i osób uprawnionych do udzielenia tych ulg 21143

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

3222 – Rady Miejskiej w Kamiennej Górze nr LIV/339/10 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu udzielania ulg w spłacaniu należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielenia tych ulg 21145

3223 – Rady Miejskiej Kudowy-Zdroju nr LVIII/385/10 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie określenia szczegółowego sposobu konsultowania z radami działalności pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie projektów aktów prawa miejscowego 21147

3224 – Rady Miejskiej Gminy Lwówek Śląski nr XLVII/433/10 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie zmiany uchwały Rady Miejskiej Gminy Lwówek Śląski nr LIII/447/02 z dnia 24 września 2002 r. w sprawie zaliczenia do kategorii dróg gminnych Gminy i Miasta Lwówek Śląski 21148

3225 – Rady Miejskiej w Strzegomiu nr 46/10 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie poboru w drodze inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego 21148

3226 – Rady Miejskiej Wałbrzycha nr LVII/493/10 z dnia 15 października 2010 r. w sprawie zmiany w Akcie Założycielskim Publicznej Szkoły Podstawowej nr 21 im. Olimpijczyków Polskich w Wałbrzychu, przy ul. Grodzkiej 71 21150

3227 – Rady Miejskiej Wałbrzycha nr LVII/494/2010 z dnia 15 października 2010 r. w sprawie zmieniająca uchwałę nr VIII/62/99 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 30 marca 1999 roku w sprawie założenia Publicznego Gimnazjum nr 7 w Wałbrzychu, przy ulicy Grodzkiej 71 21150

UCHWAŁA RADY MIASTA I GMINY

3228 – Rady Gminy i Miasta Bogatynia nr LXXXI/480/10 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną 21151

UCHWAŁY RAD GMIN

3229 – Rady Gminy Kamienna Góra nr LII/260/10 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie podatku od nieruchomości 21154

3230 – Rady Gminy Kotla nr XLV/245/10 z dnia 5 października 2010 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych 21155

3231 – Rady Gminy Lubań nr XXXIX/308/2010 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Lubań lub jej jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej 21158

3232 – Rady Gminy Łagiewniki nr LI/313/10 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie uchylenia uchwały nr XLIX/297/10 Rady Gminy Łagiewniki z dnia 30 czerwca 2010 roku w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łagiewnikach 21159

3233 – Rady Gminy Mietków nr XXXI/194/2010 z dnia 20 września 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu ośrodka sportowo-rekreacyjnego, położonego w miejscowościach Borzygniew i Domanice w gminie Mietków 21159

3234 – Rady Gminy Pęcław nr XXXVI/164/10 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych dotyczących nadania statutów sołectwom Gminy Pęcław 21169

3235 – Rady Gminy Ruja nr XXXV/193/10 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu konsultowania z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami projektów aktów prawa miejscowego dotyczących działalności statutowej tych organizacji 21170

3236 – Rady Gminy Wądroże Wielkie nr XXXIX/185/10 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ustalenia zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Wądroże Wielkie i jej jednostkom podległym 21171

3237 – Rady Gminy Wądroże Wielkie nr XXXIX/192/10 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie utworzenia obwodu głosowania w Domu Pomocy Społecznej dla przeprowadzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw zarządzonych na dzień 21 listopada 2010 r. 21172

ROZSTRZYGNIĘCIA NADZORCZE

3238 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.JK8.0911-42/10 z dnia 28 października 2010 r. stwierdzające nieważność § 2 uchwały Rady Gminy Ruja nr XXXV/193/10 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu konsultowania z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami projektów aktów prawa miejscowego dotyczących działalności statutowej tych organizacji 21172

3239 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.AL4.0911-41/10 z dnia 29 października 2010 r. stwierdzające nieważność uchwały nr LVI/325/2010 Rady Powiatu w Środzie Śląskiej z dnia 30 września 2010 r. w sprawie pozbawienia kategorii dróg powiatowych – odcinka na terenie obrębu Kryniczno, gmina Środa Śląska 21174

3240 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.MG.0911-17/10 z dnia 29 października 2010 r. stwierdzające nieważność w części uchwały Rady Gminy i Miasta Bogatynia z dnia 30 września 2010 roku nr LXXXI/480/10 w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną 21176

3241 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.MS6.0911-28/10 z dnia 29 października 2010 r. stwierdzające nieważność uchwały nr XLIX/315/2010 Rady Gminy Jerzmanowa z dnia 30 września 2010 r. w sprawie określenia trybu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania 21178

3242 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.MS6.0911-29/10 z dnia 29 października 2010 r. stwierdzające nieważność uchwały nr XLIX/314/2010 Rady Gminy Jerzmanowa z dnia 30 września 2010 r. w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej 21180

3243 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.DC.0911-49/10 z dnia 3 listopada 2010 r. stwierdzające nieważność § 5 ust. 1 we fragmencie: „w przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi"; § 9 uchwały Rady Powiatu Wrocławskiego nr XXVIII/238/10 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Wrocławskiemu oraz jego jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organu i osób uprawnionych do udzielenia tych ulg 21183

3244 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.DC.0911-51/10 z dnia 3 listopada 2010 r. stwierdzające nieważność § 6 ust. 6, § 7 uchwały Rady Miejskiej w Kamiennej Górze z dnia 29 września 2010 r. nr LIV/339/10 w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu udzielenia ulg w spłacaniu należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania tych ulg 21186

3245 – Wojewody Dolnośląskiego nr NK.II.MW2.0911-17/10 z dnia 3 listopada 2010 r. stwierdzające nieważność § 2 ust. 1 pkt 4; § 3 ust. 1 we fragmencie „w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi"; § 5 pkt 1 we fragmencie „lub upoważniony przez Wójta Zastępca Wójta" oraz § 7 uchwały Rady Gminy Lubań z dnia 29 września 2010 r. nr XXXIX/308/2010 w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Lubań lub jej jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej 21188

INFORMACJA

3246 – Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr OWR-4110-26(5)/2010/193/AŁ z dnia 28 października 2010 r. w sprawie zmiany koncesji dla Przedsiębiorstwa Energetyki Cieplnej – Spółka Akcyjna w Wałbrzychu 21191

3221

UCHWAŁA NR XXVIII/238/10
RADY POWIATU WROCŁAWSKIEGO

z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Wrocławskiemu oraz jego jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organu i osób uprawnionych do udzielenia tych ulg

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675) oraz art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 123 poz.535), Rada Powiatu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa zasady i tryb stosowania ulg polegających na umarzaniu, odraczaniu terminu płatności lub rozkładaniu na raty należności pieniężnych, zwanych dalej „należnościami" przypadających Powiatowi lub jego jednostkom podległym, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazuje organ i osoby uprawnione do udzielania tych ulg.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do należności przypadających Powiatowi Wrocławskiemu lub jego jednostkom podległym, których zasady i tryb umarzania, odraczania spłaty oraz rozkładania na raty określają odrębne przepisy.

§ 2. Ilekroć w uchwale mowa jest o:

1) należnościach – rozumie się przez to należności pieniężne wraz z należnymi odsetkami i kosztami dochodzenia zapłaty,
2) dłużniku – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej,
3) przedsiębiorcy – rozumie się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania,
4) miesięcznym wynagrodzeniu – rozumie się przez to kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 z późn. zm.), ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczpospolitej Polskiej „Monitor Polski",
5) decyzji – rozumie się przez to wyrażone na piśmie oświadczenie woli organu uprawnionego do stosowania ulg wymienionych w niniejszej uchwale,
6) uldze – rozumie się przez to umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnych.

§ 3. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia

2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zmianami) oraz § 5 niniejszej uchwały, gdy udzielona ulga dotyczy dłużnika – przedsiębiorcy, a należności pieniężne są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, ulga ta ma charakter pomocy de minimis, której udzielenie następuje zgodnie z przepisami Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. L 379 z 28.12.2006 r.).

2. W celu uzyskania pomocy, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca zobowiązany jest do przedstawienia:

1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczeń o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczeń o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie,
2) informacji określonych wprost w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie zakresu informacji przedstawionych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311).

3. Łączna wartość pomocy udzielonej przedsiębiorcy na podstawie niniejszej uchwały nie może przekroczyć równowartości dopuszczalnej pomocy, o której stanowi Rozporządzenie wymienione w ust. 1.

4. Wartość udzielonej pomocy de minimis podlega sumowaniu niezależnie od organu, który tej pomocy udzielił.

§ 4. 1. Należności pieniężne mogą być umorzone z urzędu w całości w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.).

2. Udzielenie ulgi, o której mowa w ust. 1, następuje w formie określonej w art. 58 pkt 2 i 3 ustawy wymienionej w ust. 1.

§ 5. 1. Na wniosek dłużnika, w przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi, należności pieniężne mogą być w całości lub części umarzane, termin spłaty całości lub części należności może być odroczony lub płatność całości lub części należności może być rozłożona na raty, w szczególności gdy:

1) dłużnik – osoba fizyczna nie jest w stanie uiścić należności ze względu na wysokość dochodów oraz zagrożenie dla egzystencji dłużnika i osób będących na jego utrzymaniu wywołane: ubóstwem, bezrobociem, niepełnosprawnością, długotrwałą i ciężką chorobą dłużnika lub członka jego rodziny, sieroctwem, potrzebą ochrony macierzyństwa lub wielodzietnością, gdy w rodzinie są małoletnie dzieci, klęską żywiołową, zdarzeniem losowym lub sytuacją kryzysową,
2) dłużnik – osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej znalazła się w przejściowej trudnej sytuacji ekonomicznej.

2. Udzielenie ulg, o których mowa w ust. 1, następuje w formie pisemnej, na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy dłużnikiem, a osobą lub organem uprawnionym do udzielenia ulgi, wymienionym w § 8.

3. W przypadku umorzenia części należności, określa sie termin zapłaty pozostałej części należności.

§ 6. 1. Wniosek o udzielenie ulgi powinien być należycie uzasadniony.

2. Do wniosku powinny być załączone dokumenty potwierdzające okoliczności w nim wymienione.

3. W przypadku stwierdzenia, iż przedstawione dokumenty są niewystarczające do udzielenia ulgi, organ lub osoba uprawniona wymieniona w § 8 wzywa dłużnika do ich uzupełnienia

4. Nie uzupełnienie wniosku przez dłużnika powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

§ 7. 1. Odroczenie terminu zapłaty należności może nastąpić na okres do 1 roku, zaś okres spłaty należności rozłożonej na raty nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

2. Jeżeli dłużnik nie spłaci w terminie lub w pełnej wysokości należności lub ustalonych rat, pozostała do spłaty należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami.

3. Od należności, której termin zapłaty odroczono lub którą rozłożono na raty, nie pobiera się odsetek za opóźnienie za okres od dnia odroczenia lub rozłożenia na raty do oznaczonego terminu spłaty.

4. Wobec tej samej należności można dokonać rozłożenia na raty lub odroczenia płatności tylko jednorazowo.

§ 8. Umorzenia należności w całości lub w części, rozłożenia jej na raty albo odroczenia terminu zapłaty dokonuje:

1) kierownik jednostki organizacyjnej do kwoty nieprzekraczającej 30% miesięcznego wynagrodzenia,
2) Zarząd Powiatu Wrocławskiego od kwoty przekraczającej 30% miesięcznego wynagrodzenia.

§ 9. 1. Kierownicy powiatowych jednostek organizacyjnych przedstawiają Skarbnikowi Powiatu informację z zakresu udzielonych ulg w okresach półrocznych, w terminie do 31 lipca każdego roku, według stanu na 30 czerwca oraz do 31 stycznia każdego roku, według stanu na 31 grudnia poprzedniego roku.

2. Skarbnik Powiatu przedstawia Zarządowi Powiatu zbiorcze sprawozdanie dotyczące udzielonych ulg w terminach prezentowania półrocznego i rocznego sprawozdania finansowego.

3. Zarząd Powiatu przedkłada Radzie Powiatu sprawozdanie dotyczące udzielonych ulg w terminach prezentowania półrocznego i rocznego sprawozdania z wykonania budżetu Powiatu.

§ 10. Do wniosków o udzielenie ulg dotyczących należności mających charakter cywilnoprawny, nierozpoznanych do dnia wejścia w życie uchwały, stosuje się przepisy niniejszej uchwały.

§ 11. Traci moc uchwała nr XII/127/08 Rady Powiatu Wrocławskiego z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności pieniężnych przy-

sługujących Powiatowi Wrocławskiemu oraz jego jednostkom organizacyjnym, do których nie stosuje się przepisów Ordynacja Podatkowa.

§ 12. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Wrocławskiego.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Powiatu:
Waldemar Szczykutowicz

3222

UCHWAŁA NR LIV/339/10
RADY MIEJSKIEJ W KAMIENNEJ GÓRZE

z dnia 29 września 2010 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu udzielania ulg w spłacaniu należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielenia tych ulg

Na podstawie art. 59 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.[1)]) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. [2)]) Rada Miejska w Kamiennej Górze uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa szczegółowe zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania terminu zapłaty lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym, przypadających Gminie Miejskiej Kamienna Góra lub jej jednostkom podległym, zwanych dalej „należnościami", od osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, zwanych dalej „dłużnikami", a także określa warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których zastosowana ulga stanowić będzie dla dłużnika pomoc publiczną w rozumieniu odrębnych przepisów oraz wskazuje organy i osoby do tego uprawnione.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:
1) ustawie – oznacza to ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.),
2) należnościach – oznacza to należności pieniężne główne wraz z odsetkami za zwłokę i innymi należnościami ubocznymi, mające charakter cywilnoprawny, przypadające Gminie Miejskiej Kamienna Góra lub jej jednostkom podległym;
3) dłużniku – oznacza to osobę fizyczna, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
4) Burmistrzu – oznacza to Burmistrza Kamiennej Góry;
5) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na formę organizacyjno prawną oraz sposób finansowania;
6) działalności gospodarczej – należy przez to rozumieć działalność gospodarczą, do której mają zastosowanie reguły konkurencji określone w przepisach części trzeciej tytułu VII rozdziału 1 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 115 z dnia 9 maja 2008 r.);
7) uldze – oznacza to umorzenie całości lub części, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności.

§ 3. 1. Burmistrz na wniosek dłużnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, może:
1) umorzyć należności w całości lub części;
2) odroczyć termin spłaty całości lub części należności;
3) rozłożyć na raty płatność całości lub części należności.

2. Umorzenie należności głównej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej samej części, w jakiej została umorzona ta należność.

3. Wniosek o umorzenie należności powinien być należycie umotywowany. Przed umorzeniem należności należy przeprowadzić wszechstronne postępowanie wyjaśniające i podjąć próby ściągnięcia należności.

4. Należność może być umorzona w całości lub w części, jeśli zastosowanie innej ulgi przewidzianej w niniejszej uchwale jest niemożliwe lub niewystarczające.

§ 4. W razie niedotrzymania terminu płatności odroczonej należności bądź terminu płatności którejkolwiek z rat, bądź też niezapłacenia w pełnej wysokości którejkolwiek raty, na jakie została rozłożona należność, pozostała do zapłaty należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami liczonymi od dnia następnego po upływie terminu płatności obowiązującego przed odroczeniem terminu płatności lub rozłożeniem na raty spłaty należności.

§ 5. 1. Należności mogą być umarzane z urzędu w całości, jeżeli:
1) osoba fizyczna zmarła nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codzienne-

go użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł.;
2) osoba prawna została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne stało się nieskuteczne;
4) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji.

2. W przypadku, gdy oprócz dłużnika głównego zobowiązane są inne osoby, należności, o których mowa w ust. 1 mogą zostać umorzone tylko wtedy, gdy warunki umorzenia są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.

§ 6. 1. W stosunku do dłużników będących przedsiębiorcami, stosowanie ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, o których mowa w § 3 ust. 1, może stanowić pomoc de minimis w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379/5 z dnia 28.12.2006 r.).

2. Udzielenie pomocy „de minimis" może nastąpić pod warunkiem, że przedsiębiorca nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, nie przekroczył limitu dopuszczalnej kwoty pomocy „de minimis" oraz nie została mu udzielona pomoc inna niż „de minimis" na te same koszty kwalifikowane.

3. Do udzielania ulg w spłacie należności przez przedsiębiorców stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.).

4. Dłużnik będący przedsiębiorcą, który chce skorzystać z pomocy de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji europejskiej (WE) nr 1998/ /2006, ma obowiązek przedłożyć wraz z wnioskiem:
1) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
2) informacje niezbędne do udzielenia pomocy de minimis, dotyczące w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis. Zakres tych informacji został określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311). Załącznik do ww. rozporządzenia stanowi formularz informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis;
3) sprawozdania finansowe za okres 3 lat obrotowych, sporządzane zgodnie z przepisami o rachunkowości oraz inne informacje i dokumenty na żądanie podmiotu udzielającego pomocy.

5. Udzielenie pomocy de minimis potwierdza się wydaniem stosownego zaświadczenia o pomocy de minimis, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

6. Beneficjent pomocy de minimis zobowiązany jest do przechowywania dokumentów związanych z uzyskaną pomocą de minimis przez okres co najmniej 10 lat od dnia jej uzyskania.

§ 7. Udzielona ulga w spłacie należności może być cofnięta, jeżeli dowody na podstawie, których udzielono ulgi okazały się fałszywe lub dłużnik wprowadził organ udzielający ulgi w błąd co do okoliczności, które stanowiły podstawę udzielenia ulgi.

§ 8. 1. Do umarzania i stosowania ulg upoważniony jest Burmistrz Kamiennej Góry.

2. Umorzenie należności o wartości wyższej niż czterokrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę wymaga uprzedniej zgody Rady Miasta.

§ 9. 1. Umarzanie należności i udzielenie innych ulg następuje na podstawie przepisów prawa cywilnego.

2. W przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 1, umorzenie należności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli.

§ 10. Traci moc uchwała nr XII/89/07 Rady Miejskiej w Kamiennej Górze z dnia 5 września 2007 r. w sprawie zasad i trybu udzielania ulg w spłacaniu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, przypadających Gminie Miejskiej Kamienna Góra lub jej jednostkom organizacyjnym.

§ 11. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kamiennej Góry.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady:
Małgorzata Krzyszkowska

---

1) zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835,

2) zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r.

Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230

3223

UCHWAŁA NR LVIII/385/10
RADY MIEJSKIEJ KUDOWY-ZDROJU

z dnia 29 września 2010 r.

w sprawie określenia szczegółowego sposobu konsultowania z radami działalności pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art.3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie projektów aktów prawa miejscowego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.) Rada Miejska Kudowy-Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. Określa się szczegółowy sposób konsultowania z radami działalności pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie projektów aktów prawa miejscowego w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji, zwanych dalej „konsultacjami".

§ 2. Konsultacje przeprowadza się w oparciu o zasady:
1) pomocniczości,
2) partnerstwa,
3) suwerenności,
4) efektywności,
5) uczciwej konkurencji,
6) jawności.

§ 3. 1. Konsultacje przeprowadza się z z radami działalności pożytku publicznego oraz organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

2. Konsultacje przeprowadza się w celu poznania opinii podmiotów, o których mowa w ust. 1, w sprawie poddanej konsultacji.

3. Wynik konsultacji nie jest wiążący dla organów gminy – ma charakter opiniodawczy.

4. Konsultacje uważa się za ważne bez względu na ilość uczestniczących w nich organizacji pozarządowych i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

§ 4. 1. W przypadku obowiązku przeprowadzenia konsultacji Burmistrz określa w formie zarządzenia przedmiot, formę i termin przeprowadzenia konsultacji oraz właściwą komórkę organizacyjną Urzędu Miasta odpowiedzialną za ich przeprowadzenie.

2. Informację o podejmowanych konsultacjach wraz z projektem dokumentu przeznaczonego do konsultacji podaje się do publicznej wiadomości poprzez publikację na stronie internetowej oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Kudowa-Zdrój.

3. Konsultacje mogą mieć formę:
1) bezpośrednich otwartych spotkań, na których przedstawiany jest projekt aktu prawa miejscowego,
2) wyrażenia pisemnej opinii w danej kwestii za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej www.kudowa.pl,
3) przesłania formularza organizacjom drogą mailową lub pocztą

4. Ustalenia poczynione na spotkaniach, o których mowa w § 4 ust. 3 pkt 1, są zapisane w protokole ze spotkania.

5. W przypadku konsultacji przeprowadzanych w pozostałych formach wynikiem są ankiety lub wystąpienia podmiotów uprawnionych do udziału w konsultacjach złożone na piśmie, bądź za pośrednictwem poczty elektronicznej.

6. Z przeprowadzonych konsultacji osoba odpowiedzialna za ich sporządzenie sporządza sprawozdanie, które wraz z protokołami, ankietami, opiniami pisemnymi przedstawia burmistrzowi.

7. Wyniki konsultacji burmistrz przedstawia Radzie Miejskiej w uzasadnieniu do projektów aktów, o których mowa w § 1

8. Wyniki konsultacji mogą być opublikowane na stronie internetowej i tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kudowa-Zdrój.

§ 6. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Bogusław Burger

3224

UCHWAŁA NR XLVII/433/10
RADY MIEJSKIEJ GMINY LWÓWEK ŚLĄSKI

z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie zmiany uchwały Rady Miejskiej Gminy Lwówek Śląski nr LIII/447/02 z dnia 24 września 2002 r. w sprawie zaliczenia do kategorii dróg gminnych Gminy i Miasta Lwówek Śląski

Na podstawie art. 7 ust.1 pkt 2, art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 ze zm.) oraz art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zmianami) Rada Miejska Gminy Lwówek Śląski uchwala:

§ 1. Zmienia się treść zapisu załącznika do uchwały nr LIII/447/02 z dnia 24 września 2002 r. w sprawie zaliczenia do kategorii dróg gminnych Gminy i Miasta Lwówek Śląski w ten sposób, że w tabeli kolumna „liczba porządkowa" 113 – kolumna „przebieg" w miejsce słów: „od ul. Orzeszkowej" wprowadza się słowa: „od ul. Orzeszkowej do ul. PCK" i w tabeli kolumna „liczba porządkowa" 127 – kolumna „przebieg" w miejsce słów: „od ul. Orzeszkowej do ul. Traugutta, od Al. Wojska Polskiego do bram browaru" wprowadza się słowa: „od ul. Orzeszkowej do Al. Wojska Polskiego".

§ 2. Pozostała treść uchwały pozostaje bez zmian.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Lwówek Śląski.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady
Teresa Wachal

3225

UCHWAŁA NR 46/10
RADY MIEJSKIEJ W STRZEGOMIU

z dnia 29 września 2010 r.

w sprawie poboru w drodze inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.) art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1682 z późn. zm.) oraz art. 9, art. 28 § 4, art. 47 § 4a ustawy Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uchwałą niniejszą Rada Miejska w Strzegomiu:
1) zarządza pobór podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa
2) określa inkasentów ww. podatków,
3) określa termin płatności dla inkasentów,
4) wprowadza i określa wynagrodzenie dla inkasentów.

§ 2. 1. Zarządza się pobór podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa przez sołtysów następujących sołectw:
1) Bartoszówek – Pan Norbert Rześniewicz, s. Zbigniewa
2) Goczałków – Pan Stefan Dudyk, s. Piotra
3) Goczałków Górny – Pan Andrzej Kowszyn, s. Stanisława
4) Godzieszówek – Pani Grażyna Dawidowska, c. Eugeniusza
5) Graniczna – Pani Irena Wójcik, c. Michała
6) Jaroszów – Pan Zbigniew Kołodziej, s. Władysława
7) Kostrza – Pani Natalia Łęska, c. Józefa
8) Międzyrzecze – Pani Maria Iwanicka, c. Andrzeja
9) Modlęcin – Pani Krystyna Gielata, c. Michała
10) Morawa – Pan Jan Ozimek, s. Bronisława
11) Olszany – Pan Jan Figurak, s. Jana
12) Skarżyce – Pan Józef Kiepura, s. Władysława
13) Stawiska – Pani Dorota Domaradzka, c. Kazimierza
14) Strzegom – Pan Zdzisław Kudyba, s. Eugeniusza
15) Tomkowice – Pan Andrzej Szczepanik, s. Józefa
16) Wieśnica – Pan Marek Czyczerski, s. Bazylego
17) Żelazów – Pani Anna Giera, c. Teofila
18) Żółkiewka – Pan Jan Kopeć, s. Piotra

2. Zarządza się pobór podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego od osób fizycznych w drodze inkasa przez inkasentów – osoby nie będące sołtysami z następujących wsi:
1) Granica – Pani Mirosława Chmieliczek, c. Władysława
2) Grochotów – Pani Wioletta Przybylak, c. Józefa
3) Rogoźnica – Pani Barbara Żygadło, c. Rudolfa
4) Stanowice – Pan Jacek Dmytrarz, s. Stanisława

§ 3. Ustala się wynagrodzenie za inkaso:
– sołectwo Bartoszówek – 9,3%
– sołectwo Goczałków – 11,7%
– sołectwo Goczałków Górny – 13,4%
– sołectwo Godzieszówek – 9,0%
– sołectwo Granica – 8,3%
– sołectwo Graniczna – 11,0%
– sołectwo Grochotów – 13,4%
– sołectwo Jaroszów – 8,0%
– sołectwo Kostrza – 9,0%
– sołectwo Międzyrzecze – 8,0%
– sołectwo Modlęcin – 7,7%
– sołectwo Morawa – 13,4%
– sołectwo Olszany – 7,3%
– sołectwo Rogoźnica – 8,0%
– sołectwo Skarżyce – 13,4%
– sołectwo Stanowice – 8,3%
– sołectwo Stawiska – 11,0%
– sołectwo Strzegom – 8,1%
– sołectwo Tomkowice – 9,0%
– sołectwo Wieśnica – 12,5%
– sołectwo Żelazów – 13,0%
– sołectwo Żółkiewka – 9,6%

§ 4. Pobrane w danym miesiącu podatki inkasenci są zobowiązani wpłacić w kasie Urzędu Miejskiego, w terminie przypadającym następnego dnia po dniu, w którym zgodnie z przepisami prawa podatkowego, wpłata podatku przez podatnika powinna nastąpić.

§ 5. Wynagrodzenie dla inkasentów będzie wypłacane w terminie 14 dni od dnia, w którym inkasenci wpłacą pobrane podatki w kasie Urzędu Miejskiego.

§ 6. Traci moc uchwała nr 102/01 Rady Miejskiej Gminy Strzegom z dnia 21 listopada 2001 r. w sprawie poboru w drodze inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Strzegomia.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Tadeusz Wasyliszyn

3226

UCHWAŁA NR LVII/493/10
RADY MIEJSKIEJ WAŁBRZYCHA

z dnia 15 października 2010 r.

w sprawie zmiany w Akcie Założycielskim Publicznej Szkoły Podstawowej nr 21 im. Olimpijczyków Polskich w Wałbrzychu, przy ul. Grodzkiej 71

Na podstawie art. 5 ust. 2 pkt. 1 i art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 ze zm.) i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Miejska Wałbrzycha uchwala, co następuje:

§ 1. W Akcie Założycielskim Publicznej Szkoły Podstawowej nr 21 im. Olimpijczyków Polskich w Wałbrzychu, ze zmianami, wprowadza się następującą zmianę: „Do obwodu szkolnego dodaje się następujące ulice: Dąbrowskiej, Forteczna, Gagarina, Klonowa, Kwiatowa, Łączna, Palisadowa, Pl. Reymonta, Senatorska, Zakole."

§ 2. Obwód szkolny obowiązuje dla naboru prowadzonego od roku szkolnego 2010/2011.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Wałbrzycha.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Agnieszka Kołacz-Leszczyńska

3227

UCHWAŁA NR LVII/494/2010
RADY MIEJSKIEJ WAŁBRZYCHA

z dnia 15 października 2010 r.

w sprawie zmieniająca uchwałę nr VIII/62/99 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 30 marca 1999 roku w sprawie założenia Publicznego Gimnazjum nr 7 w Wałbrzychu, przy ulicy Grodzkiej 71

Na podstawie art. 5 ust. 2 pkt. 1 i art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 ze zm.) i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Miejska Wałbrzycha uchwala, co następuje:

§ 1. W Akcie Założycielskim Publicznego Gimnazjum nr 7 im. Jana Pawła II w Wałbrzychu stanowiącym Załącznik do uchwały nr VIII/62/99 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 30 marca 1999 roku w sprawie założenia Publicznego Gimnazjum nr 7 w Wałbrzychu, przy ulicy Grodzkiej 71, ze zmianami, wprowadza się następującą zmianę: „Do obwodu szkolnego dodaje się następujące ulice: Dąbrowskiej, Forteczna, Gagarina, Klonowa, Kwiatowa, Łączna, Palisadowa, Pl. Reymonta, Senatorska, Zakole."

§ 2. Obwód szkolny obowiązuje dla naboru prowadzonego od roku szkolnego 2010/2011.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Wałbrzycha.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Agnieszka Kołacz-Leszczyńska

3228

UCHWAŁA NR LXXXI/480/10
RADY GMINY I MIASTA BOGATYNIA

z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.) Rada Gminy i Miasta Bogatynia uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym, warunki dopuszczalności pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie, pomocy de minimis w rybołówstwie.

§ 2. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o:

1. należnościach pieniężnych – rozumie się przez to kwotę główną, odsetki za zwłokę, koszty, albo kary umowne, według stanu na dzień złożenia wniosku;
2. decyzji – należy przez to rozumieć wyrażone na piśmie oświadczenie woli organu uprawnionego w sprawie umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych;
3. dłużniku – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zobowiązaną do spłaty należności pieniężnych na rzecz wierzyciela;
4. wierzycielu – rozumie się przez to Gminę Bogatynia oraz jej jednostki organizacyjne;
5. przedsiębiorcy – rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 z późn. zm.)
6. organie uprawnionym – rozumie się przez to organ wymieniony w § 4. ust. 1;
7. kompletnym wniosku – oznacza to wniosek zawierający dokumenty niezbędne do merytorycznego i ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy;
8. uldze – oznacza to umorzenie, rozłożenie na raty lub odroczenie terminu zapłaty należności pieniężnych oraz naliczenie obniżonej kwoty oprocentowania w przypadku odroczenia terminu zapłaty lub rozłożenia na raty spłaty należności pieniężnych powstałych w wyniku udzielonej bonifikaty z tytułu wykupu mienia gminy;
9. stracie bilansowej – oznacza to samodzielną kategorię ekonomiczną wynikającą z rachunku zysków i strat, nadwyżkę kosztów rachunkowych nad osiągniętymi przychodami stanowiącymi przychód w rozumieniu przepisów ustawy o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 223);
10. stracie podatkowej – oznacza to nadwyżkę poniesionych w danym okresie kosztów uzyskania przychodu nad przychodami w rozumieniu przepisów podatkowych;
11. kosztach postępowania – oznacza to opłaty i wydatki sądowe, pocztowe, telefoniczne, koszty czynności przygotowawczych, ogłoszeń oraz inne niezbędne koszty poniesione w celu przymusowego dochodzenia zapłaty należności pieniężnych;
12. kosztach egzekucyjnych – oznacza to opłaty egzekucyjne i zwrot wydatków gotówkowych komornika poniesionych w toku egzekucji, w zakresie niezbędnym do celów przeprowadzenia egzekucji, określonych ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 z późn. zm.) oraz koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym;

§ 3. 1. Umarzania, odraczania oraz rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Gminie Bogatynia lub jej jednostkom organizacyjnym, do których nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) mogą nastąpić:

1) z urzędu – w formie jednostronnego oświadczenia woli, złożonego przez organ uprawniony;
2) na pisemny wniosek dłużnika – w formie pisemnej ugody (porozumienia) zawartej pomiędzy dłużnikiem a organem uprawnionym.

§ 4. 1. Do umarzania, odraczania oraz rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych uprawnieni są:

1) Kierownicy jednostek organizacyjnych Gminy i Miasta Bogatynia do kwoty 5.000,00 zł;
2) Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia do kwoty 10.000,00 zł;
3) Burmistrz Miasta i Gminy Bogatynia po zasięgnięciu opinii Komisji ds. Budżetu Rady Gminy i Miasta w Bogatyni, jeżeli kwota należności przekracza 10.000,00 zł.

2. Należności pieniężne przypadające od tego samego dłużnika z różnych tytułów nie ulegają kumulacji.

3. Decyzje w sprawie ulg, o których mowa w § 3 wymagają odpowiednio kontrasygnaty głównego księgowego lub skarbnika gminy.

§ 5. 1. Należność pieniężna może zostać umorzona w całości lub w części wyłącznie w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, jeżeli ustalone w toku

postępowania wyjaśniającego okoliczności wykażą, że:
1) należność pieniężna nie została zaspokojona w toku zakończonego postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego, lub sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości w związku z brakiem środków wystarczających na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego;
2) nie można ustalić dłużnika, dłużnik zmarł lub został wykreślony z właściwego rejestru osób prawnych nie pozostawiając żadnego majątku lub w przypadku osób fizycznych pozostawił ruchomości nie podlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów i nie można ustalić jego następców prawnych;
3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu mającym na celu przymusowe zaspokojenie wierzytelności nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów postępowania;
4) wszczęcie egzekucji okazałoby się bezcelowe wobec stwierdzenia, że kwota uzyskana z egzekucji nie pokryłaby kosztów egzekucyjnych;
5) egzekucja okazała się bezskuteczna;
6) dłużnik pozostawił ruchomość niepodlegającą egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo nie pozostawił żadnego majątku lub pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty stanowiącej trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku poprzedzającym umorzenie ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczpospolitej Polskiej „Monitor Polski" do celów naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych;
7) dłużnik nie jest w stanie uiścić należności pieniężnych ze względu na trudną sytuację materialną oraz zagrożenie w przypadku spłaty dla egzystencji dłużnika i osób będących na jego utrzymaniu wywołane sytuacją rodzinną i /lub majątkową, w szczególności:
   – bezrobociem,
   – niepełnosprawnością,
   – długotrwałą chorobą dłużnika lub członka jego rodziny,
   – sieroctwem,
   – potrzebą ochrony macierzyństwa,
   – alkoholizmem, narkomanią, gdy w rodzinie są małoletnie dzieci,
   – klęską żywiołową lub ekologiczną;
8) należność pieniężna jest mniejsza lub równa trzykrotnej kwocie najniższej opłaty sądowej od pozwu w postępowaniu zwykłym;
9) należność pieniężna uległa przedawnieniu.

2. Umorzenie należności pieniężnych przedsiębiorcom prowadzącym zakład pracy chronionej może nastąpić w sytuacji, gdy w złożonym wniosku przedsiębiorca udokumentuje, że zapłata należności pieniężnych spowodowałaby konieczność trwałego zmniejszenia zatrudnienia osób niepełnosprawnych lub, że wystąpiła strata bilansowa i podatkowa wykazana w sprawozdaniu finansowym i deklaracji podatkowej za rok poprzedzający złożenie kompletnego wniosku.

3. W przypadku gdy wniosek o umorzenie dotyczy części należności pieniężnych, umorzenie może nastąpić po uregulowaniu przez dłużnika pozostałej części należności pieniężnych.

4. W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność społecznie użyteczną można umorzyć należności pieniężne w całości lub w części, jeżeli:
1) w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wykażą, iż uregulowanie należności pieniężnych spowoduje znaczne ograniczenie lub zaprzestanie prowadzenia działalności statutowej;
2) niemożność świadczenia jest wynikiem czynników od nich niezależnych.

5. Umorzenie należności pieniężnej w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 oraz w ust. 2 i 3 może nastąpić na wniosek dłużnika, a w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 8 również z urzędu.

6. Decyzja / porozumienie / o umorzeniu należności pieniężnych musi być poprzedzona postępowaniem wyjaśniającym, które wykaże przynajmniej jedną z przesłanek umorzenia wymienionych w ust. 1, 2, 3 lub 4.

7. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności pieniężnych, w decyzji / porozumieniu / oznacza się termin zapłaty pozostałej części należności pieniężnych. Decyzja / porozumienie / o umorzeniu należności pieniężnych powinna zawierać postanowienie, że w razie niedotrzymania terminu spłaty pozostałej części należności pieniężnych następuje wygaśnięcie decyzji / porozumienia /.

§ 6. 1. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym, na wniosek zobowiązanego, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

2. Umorzenie zaległości w przypadku, gdy oprócz dłużnika głównego zobowiązane są inne osoby, może nastąpić tylko wtedy, gdy warunki umorzenia zachodzą wobec wszystkich zobowiązanych.

3. Od należności, której termin zapłaty odroczono lub, którą rozłożono na raty, nie pobiera się odsetek za zwłokę za okres od dnia przyznania ulgi, o której mowa w ust. 1, do upływu terminów zapłaty określonych przez organ przyznający ulgę.

4. Jeżeli dłużnik nie spłaci w terminie albo w pełnej wysokości rat ustalonych przez organ przyznający ulgę, pozostała do spłaty wierzytelność staje się natychmiast wymagalna wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę liczonymi od pierwotnego terminu zapłaty.

§ 7. 1. Organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 6 ust. 1 ulg w spłacie zobowiązań należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym, które:
1) nie stanowią pomocy publicznej;

2) stanowią pomoc de minimis – zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 379 z 28.12.2006);
3) stanowią pomoc de minimis w rolnictwie – zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L Nr 337 z 21.12.2007);
4) stanowią pomoc de minimis w rybołówstwie – zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 875/ /2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L Nr 193 z 25.07.2007);

2. Podmiot, który chce skorzystać z pomocy de minimis zobowiązany jest do dostarczenia wraz z wnioskiem wypełnionego formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311).

3. Podmiot, który chce skorzystać z pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie zobowiązany jest do dostarczenia wraz z wnioskiem:
1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
2) oświadczenia o wielkości i przeznaczeniu pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie;
3) oświadczenia o nieznajdowaniu się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu pkt 9–11 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004 r.);
4) informacji dotyczących formy prawnej przedsiębiorstwa oraz numerów REGON i NIP;
5) informacji dotyczących wielkości przedsiębiorcy w oparciu o przepisy Załącznika nr I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu / ogólnym rozporządzeniem w sprawie wyłączeń blokowych/ (dz. Urz. WE L 214, 09.08.2008 r.);
6) informacji dotyczących identyfikatora gminy, w której przedsiębiorca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031 z późniejszymi zmianami);
7) informacji dotyczącej klasy PKD zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów Ministrów dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (dz. U. Nr 251, poz. 1885 z późniejszymi zmianami).

§ 8. 1. Przepisy § 6–§ 7 stosuje się odpowiednio do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat odsetek od należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym oraz do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat innych należności ubocznych.

2. Umorzenie należności głównej skutkuje umorzeniem odsetek.

3. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności głównej, w odpowiednim stosunku do tej należności podlegają odsetki.

4. Umorzenie części należności może nastąpić po uregulowaniu kwoty.

§ 9. 1. Wniosek o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnych przypadających Gminie Bogatynia lub jej jednostkom organizacyjnym wraz z dokumentami uzasadniającymi żądanie dłużnik składa wierzycielowi.

2. Wniosek powinien zawierać:
1) szczegółowe informacje dotyczące wystąpienia przesłanek uzasadniających udzielenie ulgi;
2) opis aktualnej sytuacji majątkowej i rodzinnej dłużnika będącego osobą fizyczną lub opis sytuacji ekonomicznej dłużnika będącego osobą prawną;
3) oświadczenie o uznaniu długu.

3. W przypadku stwierdzenia, iż przedstawione dokumenty są niewystarczające, tzn. na podstawie, których nie można ustalić istnienia lub nieistnienia przesłanek do udzielenia umorzenia, odroczenia lub rozłożenia na raty spłaty należności pieniężnych organ uprawniony wzywa dłużnika do ich uzupełnienia, wyznaczając odpowiedni termin.

4. Nieuzupełnienie przez dłużnika wniosku w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

§ 10. 1. W przypadku, gdy: dłużnik nie wywiąże się z postanowień zawartych w ugodzie / porozumieniu zostanie ustalone że:
1) dowody, na podstawie których organ uprawniony złożył oświadczenie o umorzeniu, odroczeniu lub rozłożeniu na raty spłaty należności pieniężnych w całości lub w części, okazały się fałszywe albo poświadczają okoliczności nieprawdziwe lub,
2) dłużnik wprowadził organ uprawniony w błąd co do okoliczności uzasadniających złożenie oświadczenia woli określonej treść, należność pieniężna będąca przedmiotem umorzenia, odroczenia lub rozłożenia na raty staje się natychmiast wymagalna.

§ 11. Kierownicy jednostek podległych Gminie przedstawiają Burmistrzowi Gminy i Miasta Bogatynia informacje kwartalną o udzielonych ulgach, w ciągu 20 dni po zakończeniu kwartału roku obrotowego.

§ 12. Traci moc uchwała nr XVI/134/07 Rady Gminy i Miasta Bogatynia z dnia 25 października 2007 roku w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu udzielania ulg w spłacaniu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, przypadających Gminie Bogatynia lub jej jednostkom organizacyjnym.

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Bogatynia.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy i Miasta:
Paweł Szczotka

3229

UCHWAŁA NR LII/260/10
RADY GMINY KAMIENNA GÓRA

z dnia 20 października 2010 r.

w sprawie podatku od nieruchomości

Na podstawie art.18 ust. 2, pkt 8, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym(tekst jednolity: Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, zmiany: z 2002 roku Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz.558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 roku Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 roku Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 roku Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 roku Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 roku Nr 181, poz. 1337, Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 roku Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 roku Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 roku Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675) w związku z art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 roku Nr 95, poz. 613), oraz Obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 30 lipca 2010 roku w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2011 r. (Monitor Polski z dnia 6 sierpnia 2010 r. Nr 55, poz. 755) Rada Gminy Kamienna Góra postanawia:

§ 1. Określić stawki podatku od nieruchomości w następującej wysokości:

1. Od gruntów:
1) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków 0,80 zł od 1 m^2 powierzchni,
2) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych 4,15 zł od 1 ha powierzchni,
3) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego 0,31 zł od 1 m^2 powierzchni.

2. Od budynków lub ich części:
1) mieszkalnych 0,67 zł od 1 m^2 powierzchni użytkowej,
2) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej 20,66 zł od 1 m^2 powierzchni użytkowej,
3) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym 9,82 zł od 1 m^2 powierzchni użytkowej,
4) zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych 2,23 zł od 1 m^2 powierzchni użytkowej,
5) pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego 6,93 zł od 1 m^2 powierzchni użytkowej.

3. Od budowli 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3–7 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613).

§ 2. Zwolnić od podatku od nieruchomości: – nieruchomości (budynki, grunty, budowle) lub ich części zajęte na cele działalności w zakresie kultury, kultury fizycznej i sportu, ochrony przeciwpożarowej z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kamienna Góra.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2011 roku.

Przewodniczący Rady Gminy:
Zygmunt Homoncik

3230

UCHWAŁA NR XLV/245/10
RADY GMINY KOTLA

z dnia 5 października 2010 r.

w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późniejszymi zmianami) art. 10 ust. 1 , 2 i 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.) Rada Gminy Kotla uchwala, co następuje:

§ 1. Określa się stawki podatku od środków transportowych na 2011 r.

1. Od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton:
1) powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie – 370,00 zł
2) powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie – 640,00 zł
3) powyżej 9 ton i poniżej 12 ton – 690,00 zł

2. Od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton:
1) od 3,5 tony i poniżej 5,5 tony – 580,00 zł
2) od 5,5 tony i poniżej 9 ton – 690,00 zł
3) od 9 ton i poniżej 12 ton – 780,00 zł

3. Od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego – 420,00 zł

4. Od autobusów w zależności od liczby miejsc do siedzenia:
1) od 10 do 15 miejsc – 670,00 zł
2) od 16 do 29 miejsc – 770,00 zł
3) równej lub wyższej niż 30 miejsc – 850,00 zł

5. Od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, w wysokości określonej w załączniku nr 1 do uchwały.

6. Od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, w wysokości określonej w załączniku nr 2 do uchwały.

7. Od przyczepy lub naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, w wysokości określonej w załączniku nr 3 do uchwały.

§ 2. Stawki podatku określone w § 1 ust. 1, 2, 3 i 4 dla pojazdów, które posiadają ważny certyfikat ekologiczny określa się zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4. Traci moc uchwała nr X/52/07 Rady Gminy Kotla z dnia 24 października 2007 r. w sprawie wysokości stawek podatku od środków transportowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2011 roku i podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy i w sołectwach.

Przewodniczący Rady:
Dariusz Zieliński

Załącznik nr 1 do uchwały nr XLV/ /245/10 Rady Gminy Kotla z dnia 5 października 2010 r.

Stawki podatku od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	Oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
Dwie osie			
12	13	690,00	740,00
13	14	740,00	800,00
14	15	800,00	850,00
15		850,00	1350,00
Trzy osie			
12	17	740,00	800,00
17	19	800,00	850,00
19	21	900,00	950,00
21	23	950,00	1130,00
23	25	1130,00	1730,00
25		1130,00	1730,00
Cztery osie i więcej			
12	25	800,00	850,00
25	27	850,00	1220,00
27	29	1220,00	1830,00
29	31	1830,00	2600,00
31		1830,00	2600,00

Załącznik nr 2 do uchwały nr XLV/ /245/10 Rady Gminy Kotla z dnia 5 października 2010 r.

Stawki podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: ciągnik siodłowy + naczepa, ciągnik balastowy + przyczepa (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	Oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zwieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
Dwie osie			
12	18	800,00	850,00
18	25	850,00	900,00
25	31	950,00	1050,00
31		1500,00	2020,00
Trzy osie			
12	40	1350,00	2020,00
40		1850,00	2650,00

Załącznik nr 3 do uchwały nr XLV/ /245/10 Rady Gminy Kotla z dnia 5 października 2010 r.

Stawki podatku od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton

Liczba osi i dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów: naczepa/przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach)		Stawka podatku (w złotych)	
nie mniej niż	mniej niż	oś jezdna (osie jezdne) z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne	inne systemy zawieszenia osi jezdnych
1	2	3	4
Jedna oś			
12	18	420,00	470,00
18	25	470,00	530,00
25		530,00	670,00
Dwie osie			
12	28	420,00	480,00
28	33	740,00	950,00
33	38	950,00	1470,00
38		1270,00	1850,00
Trzy osie			
12	38	750,00	1020,00
38		1020,00	1400,00

Załącznik nr 4 do uchwały nr XLV/ /245/10 Rady Gminy Kotla z dnia 5 października 2010 r.

Roczne stawki podatku od środków transportowych od jednego środka transportowego w zależności od rodzaju środka, dopuszczalnej masy całkowitej, wpływu na środowisko

Lp.	Rodzaj środka transportowego	Dopuszczalna masa całkowita	Stawka podatku w złotych dla pojazdów posiadających ważny certyfikat ekologiczny
1.	Samochód ciężarowy	od 3,5 ton 5,5 ton włącznie	320,00
2.	Samochód ciężarowy	pow. 5,5 ton do 9 ton włącznie	420,00
3.	Samochód ciężarowy	pow.9 ton i poniżej 12 ton	640,00
4.	Ciągniki siodłowe i balastowe	od 3,5 ton do 5,5 ton włącznie	530,00
5.	Ciągniki siodłowe i balastowe	od 5,5 ton do 9 ton włącznie	640,00
6.	Ciągniki siodłowe i balastowe	od 9 ton i poniżej 12 ton	740,00
7.	Przyczepy i naczepy	od 7 ton i poniżej 12 ton	320,00
8.	Autobusy	od 10 do 15 miejsc	320,00
9.	Autobusy	od 16 do 29 miejsc	420,00
10.	Autobusy	30 miejsc i więcej	640,00

3231

UCHWAŁA NR XXXIX/308/2010
RADY GMINY LUBAŃ

z dnia 29 września 2010 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Lubań lub jej jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej

Na podstawie, art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami), art. 59 ust 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146) uchwala się, co następuje:

§ 1. Ustala się szczegółowe zasady, sposób i tryb oraz organ uprawniony do umarzania i udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Lubań lub jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej.

§ 2. 1. Należność może zostać umorzona w całości lub części w przypadku uzasadnionym ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym jeżeli:

1) nie ściągnięto jej w toku zakończonego postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego bądź też osoba prawna została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność i odpowiedzialność nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
2) nie można ustalić dłużnika lub miejsca jego pobytu albo dłużnik zmarł, nie pozostawiając spadkobierców lub pozostawił majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo pozostawił przedmioty codziennego użytku, których łączna wartość nie przekracza 6 000 zł i jednocześnie brak jest spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego;
3) ściągnięcie należności zagraża egzystencji dłużnika lub jego rodziny;
4) umorzenie należności uzasadnione jest szczególnie ważnymi względami społecznymi, gospodarczymi lub interesem publicznym;
5) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu mającym na celu dochodzenie należności nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne stało się nieskuteczne.

2. Umorzenie w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5 może nastąpić na wniosek dłużnika, a w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 – również z urzędu.

3. Przez wartość należności rozumie się należność główną.

4. Organ właściwy do umarzania należności jest również uprawniony do umarzania odsetek oraz innych należności ubocznych.

§ 3. 1. W przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi – uprawniony do udzielania ulg, na wniosek dłużnika, może odroczyć termin zapłaty lub rozłożyć płatność całości lub części należności na raty.

2. W razie udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, należy kierować się możliwościami płatniczymi dłużnika oraz uzasadnionym interesem Gminy.

3. Umarzanie należności oraz udzielanie innych ulg, w przypadku gdy oprócz dłużnika głównego zobowiązane są inne osoby, może nastąpić tylko wówczas, kiedy warunki umarzania zachodzą wobec wszystkich zobowiązanych.

§ 4. Umarzanie należności lub udzielanie innych ulg następuje:

1. z urzędu – w formie jednostronnego oświadczenia złożonego w formie pisemnej organu lub osoby upoważnionej;

2. na wniosek dłużnika – w formie pisemnego porozumienia z wierzycielem.

§ 5. Do umarzania należności Gminy Lubań lub jej jednostek podległych oraz udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym uprawniony jest :

1) Wójt Gminy Lubań lub upoważniony przez Wójta Zastępca Wójta – jeśli wartość należności nie przekracza kwoty 5.000 zł;
   a) Wójt Gminy Lubań, po uzyskaniu pozytywnej opinii komisji do spraw budżetu – jeśli wartość należności przekracza kwotę 5.000 zł;

§ 6. 1. W przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną udzielanie jej następuje zgodnie z przepisami Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1998/2006 z 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis.

2. Łączna wartość pomocy udzielanej przedsiębiorcy na podstawie niniejszej uchwały nie może przekroczyć dopuszczalnej pomocy, o której mowa w Rozporządzeniu wymienionym w ust. 1.

3. Wartość pomocy de minimis ulega sumowaniu niezależnie od tego, kto tej pomocy udzielił.

4. W celu uzyskania pomocy de minimis przedsiębiorca winien przedstawić zaświadczenia i oświadczenia, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z 30 kwietnia 2004 r.o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99.).

§ 7. 1. Z dokonanych umorzeń oraz udzielonych innych ulg w spłacie należności pieniężnych sporządzane są sprawozdania.

2. Zasady i tryb sporządzania sprawozdawczości w zakresie objętym uchwałą ustala Wójt.

3. Sprawozdania z udzielonej pomocy publicznej sporządza się zgodnie z zapisami ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (j.t. Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.).

§ 8. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lubań.

§ 9. Traci moc uchwała Rady Gminy Lubań nr XXXII/202/2006 z dnia 26 maja 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad umarzania wierzytelności jednostek organizacyjnych Gminy Lubań z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy Ordynacja podatkowa oraz udzielania innych ulg w sp Lacie tych należności, a także wskazania organów i osób do tego uprawnionych.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Jacek Jaworski

3232

UCHWAŁA NR LI/313/10
RADY GMINY ŁAGIEWNIKI

z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie uchylenia uchwały Nr XLIX/297/10 Rady Gminy Łagiewniki z dnia 30 czerwca 2010 roku w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łagiewnikach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 litera „h" ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 36 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (t.j. Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 ze zmianami) Rada Gminy Łagiewniki, uchwala co następuje:

§ 1. Uchyla się uchwałę nr XLIX/297/10 Rady Gminy Łagiewniki z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Łagiewnikach.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łagiewniki.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia publikacji.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Krystyna Marczak

3233

UCHWAŁA NR XXXI/194/2010
RADY GMINY MIETKÓW

z dnia 20 września 2010 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu ośrodka sportowo-rekreacyjnego, położonego w miejscowościach Borzygniew i Domanice w gminie Mietków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 –z późn. zm.), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 –z późn. zm.) oraz w związku z uchwałą Rady Gminy Mietków nr XXI/141/ /2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu ośrodka sportowo-rekreacyjnego, położonego w miejscowościach Borzygniew i Domanice w gminie Mietków, po stwierdzeniu zgodności ustaleń ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mietków Rada Gminy Mietków uchwala, co następuje:

Rozdział 1

PRZEDMIOT UCHWAŁY

§ 1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu ośrodka sportowo-rekreacyjnego, położonego w miejscowości Borzygniew i na fragmencie Zalewu Mietkowskiego w obrębie geodezyjnym Domanice w gminie Mietków zwany dalej planem.

2. Granice obszaru objętego planem oznaczone są na załączniku graficznym nr 1 do uchwały.

3. Załącznikami do uchwały są:
1) rysunek planu w skali 1 : 1000 – załącznik nr 1,
2) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do planu – załącznik nr 2,
3) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, stanowiące załącznik nr 3.

4. Następujące elementy rysunku planu są ustaleniami planu:
1) granica obszaru objętego planem,
2) linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania,
3) nieprzekraczalna linia zabudowy,
4) stanowiska archeologiczne,
5) granica terenu górniczego „Domanice”,
6) oznaczenia poszczególnych terenów zawierające symbole literowe, określające przeznaczenia terenów i numery wyróżniające je spośród innych terenów:
   a) 1UT/US – teren usług obsługi turystyki i usług sportu
   b) 1US do 3US – tereny usług sportu,
   c) 1ML – teren zabudowy letniskowej,
   d) 1WS – tereny wód powierzchniowych,
   e) 1KDD i 2KDD – tereny dróg dojazdowych,
   f) 1KX i 2KX – tereny ciągów pieszo-jezdnych,
   g) 1EE – teren urządzeń elektroenergetycznych.

5. Pozostałe elementy rysunku planu, niewymienione w ust. 4, mają charakter informacyjny bądź postulatywny.

§ 2. W planie nie określa się:
1) zasad ochrony dóbr kultury współczesnej, ze względu na ich brak,
2) granic i sposobów zagospodarowania terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi ze względu na brak występowania takich terenów,
3) sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów, ze względu na brak takiej potrzeby.

§ 3. Ilekroć w uchwale jest mowa o:
1) planie – należy przez to rozumieć miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w § 1 niniejszej uchwały,
2) rysunku planu – należy przez to rozumieć graficzny zapis planu przedstawiony na mapie sytuacyjno-wysokościowej w skali 1:1000, stanowiący załącznik graficzny nr 1 do niniejszej uchwały,
3) obszarze – należy przez to rozumieć cały obszar opracowania objęty niniejszą uchwała,
4) terenie – należy przez to rozumieć obszar wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem funkcji i numerem,
5) przepisach odrębnych – należy przez to rozumieć aktualne przepisy ustaw, z wyjątkiem ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) wraz z aktami wykonawczymi, a także ratyfikowane umowy międzynarodowe, prawodawstwo organizacji i organów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem oraz prawo Unii Europejskiej obowiązujące w regulowanej dziedzinie,
6) przeznaczeniu podstawowym terenu – należy przez to rozumieć przeznaczenie, które powinno przeważać danym terenie,
7) przeznaczeniu dopuszczalnym terenu – należy przez to rozumieć przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe,
8) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię, ograniczającą powierzchnię terenu, na której można lokalizować budynki, dopuszczalne jest wysunięcie przed tę linię na odległości do maksimum 1,5 m części budynku, będących wykuszami, portykami, gankami, schodami zewnętrznymi, tarasami, balkonami i daszkami; linia ta nie dotyczy obiektów, sieci i urządzeń uzbrojenia terenu oraz urządzeń terenowych komunikacji, które dopuszcza się lokalizować przed oraz za tą linią,
9) obsłudze turystyki – należy przez to rozumieć działalność biur i agencji turystycznych, biur podróży, ośrodki wypoczynkowe, hotele, motele, domy wycieczkowe, domki campingowe, karawaningi, pola namiotowe, informację turystyczną itp.,
10) usługach komercyjnych – należy przez to rozumieć handel i usługi świadczone dla ludności w ramach działalności gospodarczej takie jak np. obsługa firm, odpłatne leczenie, gastronomia, itp., tj. działalność taka jak m.in.:
   a) handel – działalność związana ze sprzedażą towarów o powierzchni sprzedaży nie większej niż 2000 m^2 w obiektach handlowych oraz w częściach obiektów o innych funkcjach, z wyłączeniem sprzedaży paliw,
   b) obsługa firm – działalność związana z prowadzeniem interesów w tym: doradztwo prawne, rachunkowość, księgowość, doradztwo, badanie rynku i opinii publicznej, pośrednictwo, dostarczanie informacji, sporządzanie opracowań, reklama, internetowe działania marketingowe, punkty obsługi klienta i biura organizacji, działalność konferencyjna, działalność wystawienniczo-targowa, działalność związana z obsługą nieruchomości, biura projektowe, wynajęcie specjalistów, działalność przedsiębiorstw obsługujących firmy oraz usługi rzeczowe np. fotografowanie, poligrafia, plakatowanie, urządzanie wystaw, itp.,
   c) gastronomia – działalność restauracji, kawiarni i herbaciarni, piwiarni, winiarni, barów, cukierni oraz lodziarni wraz z produkcją wyrobów własnych, z uwzględnieniem sezonowych ogródków, a także działalność placówek gastronomiczno-kulturalno-rekreacyjnych, np. klubów artystycznych, bilardowych itp.,
11) usługach sportu – należy przez to rozumieć:
   a) kubaturowe obiekty sportowe (hale sportowe, sale ćwiczeń, kryte baseny, itp.),
   b) terenowe obiekty sportowe (boiska, korty, bieżnie, trasy rowerowe, skatepark, wieże

wspinaczkowe, itp.) z urządzeniami towarzyszącymi (trybuny, wieże obserwacyjne, itp.),
c) urządzenia sportów wodnych (wyciągi na narty wodne, przystanie, wypożyczalnie sprzętu wodnego, odkryte baseny, itp.) z urządzeniami towarzyszącymi (trybuny, wieże obserwacyjne, skocznie, itp.),
d) obiekty zaplecza i obsługi (kluby sportowe, magazyny, punkty informacyjne, zaplecza techniczne, zaplecza biurowe, zaplecza socjalno-sanitarne, przebieralnie itp,),

12) usługach rekreacji – należy przez to rozumieć place zabaw dla dzieci, urządzenia terenowe do rekreacji takie jak zjeżdżalnie do wody, batuty, dmuchane zamki, ścieżki zdrowia, itp,
13) nieuciążliwych usługach – należy przez to rozumieć usługi nie powodujące emisji hałasu, emisji pyłów i gazów oraz promieniowania elektromagnetycznego, zanieczyszczenia wody oraz gleby ponad standardy określone w przepisach dotyczących ochrony środowiska dla poszczególnych rodzajów terenów, poza teren, do którego inwestor ma tytuł prawny,
14) studium – należy przez to rozumieć „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mietków" uchwalone Uchwałą Rady Gminy Mietków nr XXX/193/ /2010 z dnia 20 września 2010 r.

Rozdział 2

PRZEPISY OGÓLNE

§ 4. Ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. Nowe budynki należy lokalizować na obszarze wyznaczonym nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, zgodnie z rysunkiem planu.

2. Dopuszcza się przebudowę, rozbudowę lub nadbudowę istniejących budynków zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi oraz zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały,

3. Dla istniejących obiektów i budynków oraz ich części, które posiadają inne niż ustalone w planie wskaźniki zabudowy, liczbę kondygnacji, wysokość, geometrię dachu, linię zabudowy, szerokość elewacji frontowej – dopuszcza się:
1) remont w zakresie bieżącej konserwacji oraz rozbiórkę,
2) zmianę sposobu użytkowania obiektu,
3) przebudowę, rozbudowę lub nadbudowę obiektu, zgodnie z przepisami szczegółowymi uchwały,

4. Dla istniejących terenów zabudowanych, które posiadają mniejsze niż ustalone w planie wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej – zakazuje się pomniejszania powierzchni biologicznie czynnej,

5. Zakaz stosowania ogrodzeń z prefabrykowanych przęseł betonowych.

6. Zakazuje się lokalizacji reklam oraz tablic informacyjnych w miejscach i w sposób utrudniający czytelność informacji drogowych.

7. Oświetlenie obiektów nie może powodować pogorszenia warunków użytkowania dróg położonych w sąsiedztwie.

§ 5. Warunki zagospodarowania terenów wynikające z zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego 1. Należy zapewnić swobodny dostęp do Zbiornika Mietkowskiego na potrzeby powszechnego korzystania z wód i wykonywania robót utrzymaniowych przez administratora, zgodnie z przepisami odrębnymi.

2. Określa się teren występowania siedliska chronionego gatunku fauny – nocka dużego.

3. Wszelkie uciążliwości związane z planowaną działalnością usługową nie mogą powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza terenem, do którego inwestor ma tytuł prawny.

4. Każdy teren, na którym może dojść do zanieczyszczenia powierzchni substancjami ropopochodnymi lub innymi substancjami chemicznymi, należy zabezpieczyć przed zanieczyszczeniem, a zanieczyszczenia winny być zneutralizowane zgodnie z przepisami odrębnymi,

5. Zakazuje się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, wód gruntowych oraz powierzchniowych,

6. Jako powierzchnię biologicznie czynną należy pozostawić minimum:
1) 70% powierzchni terenu działki na terenie zabudowy letniskowej,
2) 30% powierzchni terenu działki na terenie obsługi turystyki i usług sportu oraz na terenach usług sportu.

7. Przed rozpoczęciem prac ziemnych pokrywę glebową należy złożyć w pryzmy i wykorzystać na innych terenach, np. wymagających rekultywacji.

8. Określa się następujące tereny, o zróżnicowanym dopuszczalnym poziomie hałasu, określonym w przepisach odrębnych:
1) teren oznaczony symbolem 1ML – o dopuszczalnym poziomie hałasu jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
2) tereny oznaczone symbolami od 1US do 3US – o dopuszczalnym poziomie hałasu jak dla terenów przeznaczonych pod zabudowę związaną ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży.

9. Ochronę krajobrazu kulturowego należy zapewnić poprzez:
1) zagospodarowanie pasa terenu położonego bezpośrednio przy zbiorniku wodnym, przeznaczonego na usługi sportu i rekreację, jako przestrzeni ogólniedostępnej,
2) harmonijne wpisanie nowej zabudowy – jej formy i skali – w otaczający krajobraz.

§ 6. Warunki zagospodarowania terenów wynikające z zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

1. Na terenie zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych, oznaczonych na rysunku planu, przed rozpoczęciem robót budowlanych, obejmujących prace ziemne, wymagane jest przeprowadzenie ratowniczych badań wykopaliskowych, na które należy uzyskać pozwolenie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

2. Na terenach niewymienionych w ust. 1, dla robót budowlanych, obejmujących prace ziemne należy uzyskać opinię właściwego wojewódzkiego

konserwatora zabytków, co do konieczności uzyskania zezwolenia konserwatorskiego na prowadzenie prac ziemnych i w zakresie określonym w tej opinii należy uzyskać zezwolenie na prace archeologiczne przed pozwoleniem na budowę, lub zgłoszeniem budowy oraz wykonywania robót budowlanych.

§ 7. Ustalenia dotyczące wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

1. Ogólnie dostępne tereny usług sportu należy zagospodarować z uwzględnieniem zieleni urządzonej oraz miejsc siedzących dla widzów, takich jak ławki lub trybuny.

2. Zagospodarowanie ogólnie dostępnego pasa terenu przy Zbiorniku Mietkowskim winno uwzględniać:

1) maksymalną rzędną piętrzenia zbiornika, która wynosi 173,60 m n.p.m.,
2) duże wahania poziomu lustra wody.

3. Maksymalna powierzchnia reklam i tablic informacyjnych: 1,50 m x 1,50 m.

4. Stosowanie pełnych ogrodzeń w rejonie do 5,00 m od skrzyżowań ulic jest warunkowane uzyskaniem uzgodnienia zarządcy drogi.

§ 8. Ustalenia dotyczące parametrów, wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu 1. Ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy określa rozdział III.

2. Dopuszcza się zabudowę maksymalnie:

1) 25% powierzchni terenu działki na terenie zabudowy letniskowej,
2) 50% powierzchni terenu działki na terenie obsługi turystyki i usług sportu. oraz na terenach usług sportu

§ 9. Sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, w tym terenów górniczych, a także zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych i ograniczenia w ich użytkowaniu

1. Obszar planu położony jest w obrębie Parku Krajobrazowego „Dolina Bystrzycy" – obowiązują ograniczenia określone w przepisach odrębnych oraz w rozporządzeniach i dokumentach stanowiących o zasadach ochrony tego obszaru.

2. Obszar planu znajduje się w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Zbiornik Mietkowski" (kod obszaru PLB020004), w związku z tym, na terenie tym obowiązują zasady zagospodarowania określone w przepisach odrębnych i następujące ograniczenia:

1) nie należy lokalizować składowisk odpadów,
2) nowo budowane ciągi komunikacyjne należy wyposażyć w przejścia oraz przepusty dla zwierząt
3) zakaz budowy przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń sportowych i hoteli,
4) drzewa i krzewy w sąsiedztwie terenów, na których będą wykonywane prace budowlane należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami.

3. Na terenach położonych w zasięgu nadzwyczajnego poziomu piętrzenia Zbiornika Mietkowskiego, tj. na poziomie i poniżej rzędnej 173,60 m n.p.m. ustala się:

1) budowle, z wyjątkiem tymczasowych, niezwiązanych trwale z gruntem oraz pomostów pływających, należy posadawiać na gruncie niezagrożonym rozmyciem wodami, z uwzględnieniem materiałów i konstrukcji odpornych na działanie wody,
2) należy przyjmować rzędną pomostów, z wyjątkiem pomostów pływających, a także rzędną kondygnacji z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi w budynkach, z wyjątkiem sezonowych budynków tymczasowych, niezwiązanych trwale z gruntem, powyżej nadzwyczajnego poziomu piętrzenia Zbiornika Mietkowskiego, tj. powyżej 173,60 m n.p.m.

4. Na obszarze, o którym mowa w ust. 3 istnieje zagrożenie występowania osuwisk ziemi na skutek dużych wahań poziomu wody w zbiorniku Mietkowskim, w związku z tym:

1) zakazuje się realizacji nowych budynków, z wyjątkiem sezonowych tymczasowych, niezwiązanych trwale z gruntem oraz budynków gospodarki wodnej,
2) brzeg zbiornika wodnego w rejonie istniejącej zabudowy oraz planowanego zagospodarowania na cele obsługi sportów wodnych i rekreacji, komunikacji oraz gospodarki wodnej należy zabezpieczyć przed osuwaniem.
3) przy opracowaniu projektów budowlanych obowiązuje analiza stateczności skarpy ustalająca warunki posadowienia oraz sposoby zabezpieczenia obiektów przed ewentualnymi skutkami zjawisk osuwiskowych a ponadto:
   a) zakres robót ziemnych (niwelacje, wykop) należy ograniczyć do niezbędnego minimum,
   b) należy przewidzieć odpowiednie odprowadzenie wód opadowych, nie powodujące rozmywania skarpy.

5. Na obszarze Zbiornika Mietkowskiego występuje udokumentowane złoże kruszywa naturalnego „Domanice", którego eksploatacji nie dopuszcza się na obszarze planu.

6. Na terenie górniczym „Domanice" ustala się:

1) uwzględnienie w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi izolacji akustycznej od hałasu z zakładu górniczego,
2) dopuszcza się wykorzystanie odpadów wydobywczych innych niż niebezpieczne do umocnienia brzegu zbiornika Mietkowskiego.

§ 10. Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości 1. Dopuszcza się scalanie i podział.

2. Dopuszcza się wydzielenie dróg innych niż wyznaczone liniami rozgraniczającymi, przy uwzględnieniu:

1) szerokości publicznej drogi dojazdowej – minimum 10,00 m,
2) szerokości drogi niepublicznej – minimum 8,00 m,
3) ścięć na trójkąty widoczności przy skrzyżowaniach dróg – minimum 5,00 x 5,00 m,

4) placu manewrowego na zakończeniu nieprzelotowych dróg – minimum 12,50 x 12,50 m.

3. Obowiązuje kąt położenia nowych granic działek w stosunku do pasa drogowego w przedziale od 70 do 110 stopni,

4. Dopuszcza się wydzielanie działek na powiększenie działek sąsiednich.

5. Wydzielane działki, z wyjątkiem tych, o których mowa w ust. 4, muszą mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej.

§ 11. Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich zagospodarowaniu, w tym zakaz zabudowy

1. Wyznacza się strefę dla istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia o szerokości po 5 m od osi linii, w obrębie której obowiązują do czasu przełożenia lub skablowania linii następujące wymogi:
1) zakaz lokalizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
2) przy zbliżeniach innych obiektów niezwiązanych ze stałym pobytem ludzi do linii, należy zachować warunki określone w przepisach odrębnych.

2. Z uwagi na oddziaływanie wód zbiornika Mietków na grunty w sąsiedztwie zbiornika Mietkowskiego, ustala się zakaz realizacji nowych budynków, z wyjątkiem sezonowych obiektów tymczasowych, niezwiązanych trwale z gruntem i obiektów gospodarki wodnej na terenach 1ML i 3US, a także na części terenu 2US – na poziomie i poniżej rzędnej 173,60 m n.p.m.

§ 12. Granice obszarów wymagających rekultywacji Na terenie górniczym „Domanice" obowiązuje rekultywacja terenu w kierunku określonym jako przeznaczenie podstawowe lub uzupełniające w ustaleniach szczegółowych dla terenów, wchodzących w granice terenu górniczego.

§ 13. Warunki i zasady obsługi w zakresie komunikacji

1. Obsługę komunikacyjną obszaru planu stanowić będą:
1) istniejące gminne drogi dojazdowe,
2) drogi dojazdowe oraz ciągi pieszo-jezdne, istniejące i planowane do realizacji w ramach poszczególnych inwestycji, niewydzielone na rysunku planu.

2. Dla poszczególnych inwestycji należy zapewnić w granicach terenu inwestycji miejsca postojowe w ilości odpowiedniej do potrzeb – minimum 1 miejsce postojowe na każde 30 m^2 powierzchni użytkowej usług.

§ 14. Warunki i zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej 1. Projektowane sieci infrastruktury technicznej dopuszcza się prowadzić w obrębach linii rozgraniczających dróg, w sposób niekolidujący z funkcją komunikacyjną, za zgodą zarządców dróg.

2. Wszelkie inwestycje oraz zmiany w zakresie sieci i urządzeń uzbrojenia technicznego wymagają uzyskania warunków technicznych dysponentów sieci.

3. Zaopatrzenie w wodę – z istniejącej gminnej sieci wodociągowej, na warunkach określonych przez dysponenta sieci,

4. Odprowadzenie ścieków komunalnych:
1) do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej, na warunkach określonych przez dysponenta sieci,
2) do czasu uruchomienia gminnej sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych zlokalizowanych na terenach własnych inwestorów, z wywozem nieczystości do gminnej oczyszczalni ścieków na warunkach uzgodnionych z zarządcą oczyszczalni, z obowiązkiem podłączenia do kanalizacji sanitarnej w chwili jej uruchomienia oraz zlikwidowania zbiorników bezodpływowych po skanalizowaniu terenu.

5. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych:
1) dopuszcza się realizację gminnej sieci kanalizacji deszczowej,
2) do czasu realizacji gminnej sieci kanalizacji deszczowej dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych i zbiorników na własnym terenie, a także, po uzyskaniu pozwolenia wodno-prawnego, do Zbiornika Mietkowskiego,.

6. Zaopatrzenie w energię elektryczną:
1) ustala się rozbudowę sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w formie linii kablowych oraz dopuszcza się budowę stacji transformatorowych,
2) projektowane oraz modernizowane sieci dopuszcza się prowadzić wzdłuż ciągów komunikacyjnych, a także na pozostałych terenach, po uzgodnieniu z właścicielem terenu i zarządca sieci,
3) w przypadku zaistnienia kolizji planowanego zagospodarowania terenu z istniejącym uzbrojeniem elektroenergetycznym, przebudowa tego uzbrojenia będzie możliwa po uzyskaniu od zarządcy uzbrojenia warunków na jego przebudowę oraz po zawarciu umowy lub porozumienia,
4) wszelkie inwestycje związane ze wzrostem zapotrzebowania na energię elektryczną należy realizować na podstawie indywidualnych umów zawieranych na wniosek zainteresowanego inwestora,
5) dopuszcza się zaopatrzenie w energię z:
   a) odnawialnych źródeł energii, takich jak np. elektrownie słoneczne,
   b) biopaliw,
   c) niewymienionych w lit. „a" i „b" ekologicznych źródeł.

7. Zaopatrzenie w energię cieplną:
1) ustala się ogrzewanie obiektów indywidualnie z zastosowaniem urządzeń technicznych o niskim stopniu zanieczyszczeń środowiska;
2) dopuszcza się budowę systemów centralnego ogrzewania,
3) dopuszcza się wykorzystanie do ogrzewania m.in.:
   a) gazu i oleju opałowego,
   b) odnawialnych źródeł energii, takich jak np. elektronie wiatrowe, elektrownie solarne, elektrownie wodne,
   c) energii pozyskiwanej z surowców wtórnych (przetwarzania odpadów, recyklingu itp.),

d) biopaliw,
e) energii elektrycznej,
f) innych niż wymienione wyżej ekologicznych źródeł energii.

8. Zaopatrzenie w gaz:
1) dopuszcza się budowę sieci rozdzielczej, na warunkach określonych przez dysponenta sieci gazowej,
2) dopuszcza się zaopatrzenie w gaz ze zbiorników.

9. Gromadzenie i usuwanie odpadów: W zakresie gospodarki odpadami komunalnymi ustala się ich selekcjonowanie i wywóz na składowisko odpadów komunalnych na podstawie umów cywilno – prawnych zawieranych przez właścicieli posesji, zgodnie z zasadami ustalonymi przez władze gminy; sposób gromadzenia i usuwania odpadów winien zabezpieczyć środowisko przed zanieczyszczeniem,

10. Telekomunikacja:
1) przewody sieci telekomunikacyjnej można układać w pasie drogowym ulic za zgodą zarządzającego ulicą, na warunkach uzgodnionych z dysponentem sieci,
2) istniejącą sieć teletechniczną w miejscach kolizji z projektowanym układem komunikacyjnym oraz infrastrukturą techniczna należy przebudować zgodnie z obowiązującymi przepisami.

11. Ochrona przeciwpożarowa: ochronę przeciwpożarową należy przewidzieć zgodnie z i przepisami odrębnymi.

§ 15. Stawkę procentową stanowiącą podstawę do naliczenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) ustala się w wysokości 0% dla terenów komunikacji oraz w wysokości 5% dla pozostałych terenów.

Rozdział 3

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

Przeznaczenie terenów i zasady ochrony kształtowania ładu przestrzennego z uwzględnieniem elementów ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego

§ 16. 1. Wyznacza się teren obsługi turystyki oraz usług sportu, oznaczony symbolem 1UT/US.

2. Dla terenów, o których mowa w ust. 1, ustala się jako podstawowe przeznaczenie terenu:
1) obsługę turystyki,
2) usługi sportu.

3. Dla terenów, wymienionych w ust. 1 ustala się następujące dopuszczalne przeznaczenie terenu:
1) usługi komercyjne,
2) handel,
3) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej,
4) zieleń urządzoną,
5) dojazdy i parkingi.

4. Dla terenu, wymienionego w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:
1) maksymalna wysokość zabudowy – 20 m od poziomu terenu do najwyższego punktu przekrycia budynku,
2) nieprzekraczalne linie zabudowy – w odległości 6,00 m od dróg, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to obiektów obsługi sportów wodnych,
3) dopuszcza się dowolny rodzaj zadaszenia obiektów,
4) należy realizować zabudowę o jednolitym wyrazie architektonicznym poprzez zastosowanie zbliżonych form przekrycia dachów oraz materiałów wykończeniowych i kolorystyki elewacji
5) dojazd – z drogi 2KDD.

§ 17. 1. Wyznacza się teren usług sportu, oznaczony symbolem 1US.

2. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1 ustala się jako podstawowe przeznaczenie terenu – usługi sportu.

3. Dla terenu, wymienionego w ust. 1 ustala się następujące dopuszczalne przeznaczenie terenu:
1) usługi komercyjne,
2) obsługa turystyki,
3) handel,
4) zieleń urządzona,
5) obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej,
6) dojścia, dojazdy, parkingi.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:
1) wysokość budynków mierzona od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu nie może przekraczać 15 m,1) wysokość budynków mierzona od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu nie może przekraczać 15 m,
2) nieprzekraczalne linie zabudowy – w odległości 6,00 m od dróg, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to obiektów obsługi sportów wodnych,
3) dopuszcza się dowolny rodzaj dachów,
4) należy realizować zabudowę o jednolitym wyrazie architektonicznym poprzez zastosowanie zbliżonych form przekrycia dachów oraz materiałów wykończeniowych i kolorystyki elewacji,
5) dojazd do terenu – z dróg 1KDD, 2KDD oraz z dróg przylegających do terenu, położonych poza obszarem planu.

§ 18. 1. Wyznacza się teren usług sportu, oznaczony symbolem 2US.

2. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, ustala się jako podstawowe przeznaczenie terenu:
1) usługi sportu, z zastrzeżeniem §11 ust. 2
2) usługi rekreacji,
3) obiekty gospodarki wodnej,
4) plaża.

3. Dla terenu, wymienionego w ust. 1 ustala się następujące dopuszczalne przeznaczenie terenu:
1) sezonowe ogródki gastronomiczne,
2) zieleń urządzona,
3) obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej,
4) dojścia, dojazdy, parkingi.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:
1) wysokość budynków mierzona od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu nie może przekraczać 15 m,
2) nieprzekraczalne linie zabudowy – w odległości 6,00 m od dróg, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to obiektów obsługi sportów wodnych,

3) należy uwzględnić odległość planowanej zabudowy od lasu, znajdującego się po wschodniej stronie obszaru planu – zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa pożarowego,
4) dopuszcza się dowolny rodzaj dachów,
5) należy realizować zabudowę o jednolitym wyrazie architektonicznym poprzez zastosowanie zbliżonych form przekrycia dachów oraz materiałów wykończeniowych i kolorystyki elewacji,
6) obowiązują ustalenia § 9 ust. 3 i 4,
7) dojazd do terenu – z drogi 2KDD i ciągu pieszo-jezdnego 1KX.

§ 19. 1. Wyznacza się teren usług sportu, oznaczony symbolem 3US.

2. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1 ustala się jako podstawowe przeznaczenie terenu:
1) usługi sportu z zastrzeżeniem § 11 ust. 2,
2) usługi rekreacji,
3) obiekty gospodarki wodnej,
4) plaża.

3. Dla terenu, wymienionego w ust. 1, ustala się następujące dopuszczalne przeznaczenie terenu:
1) sezonowe ogródki gastronomiczne,
2) zieleń urządzona,
3) obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej,
4) dojścia, dojazdy, parkingi.

4. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:
1) wysokość budynków mierzona od poziomu terenu do najwyższego punktu dachu nie może przekraczać 15 m,
2) nieprzekraczalne linie zabudowy - w odległości 6,00 m od dróg, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to obiektów obsługi sportów wodnych,
3) należy realizować zabudowę o jednolitym wyrazie architektonicznym poprzez zastosowanie zbliżonych form przekrycia dachów oraz materiałów wykończeniowych i kolorystyki elewacji,
4) obowiązują ustalenia § 9 ust. 3 i 4,-
5) dojazd do terenu – z drogi 2KDD i ciągu pieszo-jezdnego 2KX.

§ 20. 1. Wyznacza się teren zabudowy letniskowej oznaczony symbolem 1ML.

2. Dla terenu, o którym mowa w ust. 1, ustala się jako podstawowe przeznaczenie terenu – budynki i tereny rekreacji indywidualnej z zastrzeżeniem § 11 ust. 2

3. Dla terenu, wymienionego w ust. 1, ustala się następujące dopuszczalne przeznaczenie terenu:
1) terenowe obiekty rekreacji i sportu wraz z budynkami zaplecza socjalno-sanitarnego i przebieralniami,
2) zieleń urządzoną,
3) obiekty, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej,
4) dojazdy, parkingi i ciągi piesze.

4. Dla terenu, wymienionego w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:
1) wysokość budynków, o których nowa w ust. 3 pkt 1 – parter, tj. maksimum 4 m od poziomu terenu do najwyższego punktu przekrycia dachu,
2) dachy budynków, o których nowa w ust. 3 pkt 1 – dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia od 20 do 45 stopni lub dachy płaskie o kącie nachylenia do 15 stopni,
3) nieprzekraczalne linie zabudowy – w odległości 6,00 m od dróg, z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to obiektów obsługi sportów wodnych,
4) obowiązują ustalenia § 9 ust. 3 i 4,
5) dojazd do terenu – z drogi 2KDD i ciągu pieszo-jezdnego 2KX.

§ 21. 1. Wyznacza się tereny wód powierzchniowych, oznaczone na rysunku planu symbolem 1WS, dla którego ustala się następujące przeznaczenie:
1) podstawowe – wody powierzchniowe śródlądowe,
2) dopuszczalne:
   a) urządzenia i budowle sportów wodnych i rekreacji, w tym pomosty,
   b) kąpieliska,
   c) usługi gastronomii, lokalizowane na pomostach lub w jednostkach pływających,
   d) budowle hydrotechniczne,
   e) urządzenia i sieci infrastruktury technicznej i komunikacji.

2. Maksymalna wysokość budowli sportów wodnych, takich jak np. maszty wyciągów dla nart wodnych – 50 m powyżej poziomu terenu.

4. Dachy budynków, o których nowa w ust. 1 pkt 2 lit. c – dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia od 20 do 45 stopni lub dachy płaskie o kącie nachylenia do 15 stopni,

5. Obowiązują ustalenia § 9 ust. 3 i 4,

6. Dojazd do terenu – z ciągów pieszo-jezdnych 1KX i 2KX.

§ 22. 1. Wyznacza się tereny komunikacji, oznaczone na rysunku planu symbolami: 1KDD, 2KDD, 1KX i 2KX.

2. Dla terenu oznaczonego symbolem 1KDD obowiązują następujące ustalenia:
1) przeznaczenie podstawowe: teren na poszerzenie gminnej drogi dojazdowej,
2) przeznaczenie dopuszczalne:
   a) kioski, niezwiązane trwale z gruntem,
   b) zieleń towarzysząca,
   c) ścieżka rowerowa,

3. Dla terenu oznaczonego symbolem 2KDD obowiązują następujące ustalenia:
1) przeznaczenie podstawowe: gminna droga dojazdowa,
2) przeznaczenie dopuszczalne:
   a) kioski kolportażowe prasy, niezwiązane trwale z gruntem,
   c) ścieżka rowerowa,
   d) sieci infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia.

4. Dla terenów oznaczonych symbolami od 1KX i 2KX obowiązują następujące ustalenia:
1) przeznaczenie podstawowe: ciąg pieszo-jezdny,
2) przeznaczenie dopuszczalne: sieci infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia,
3) szerokość w liniach rozgraniczających – istniejąca, w istniejących granicach własności drogi.

§ 23. Wyznacza się teren stacji transformatorowej, oznaczony symbolem 1EE.

Rozdział 4

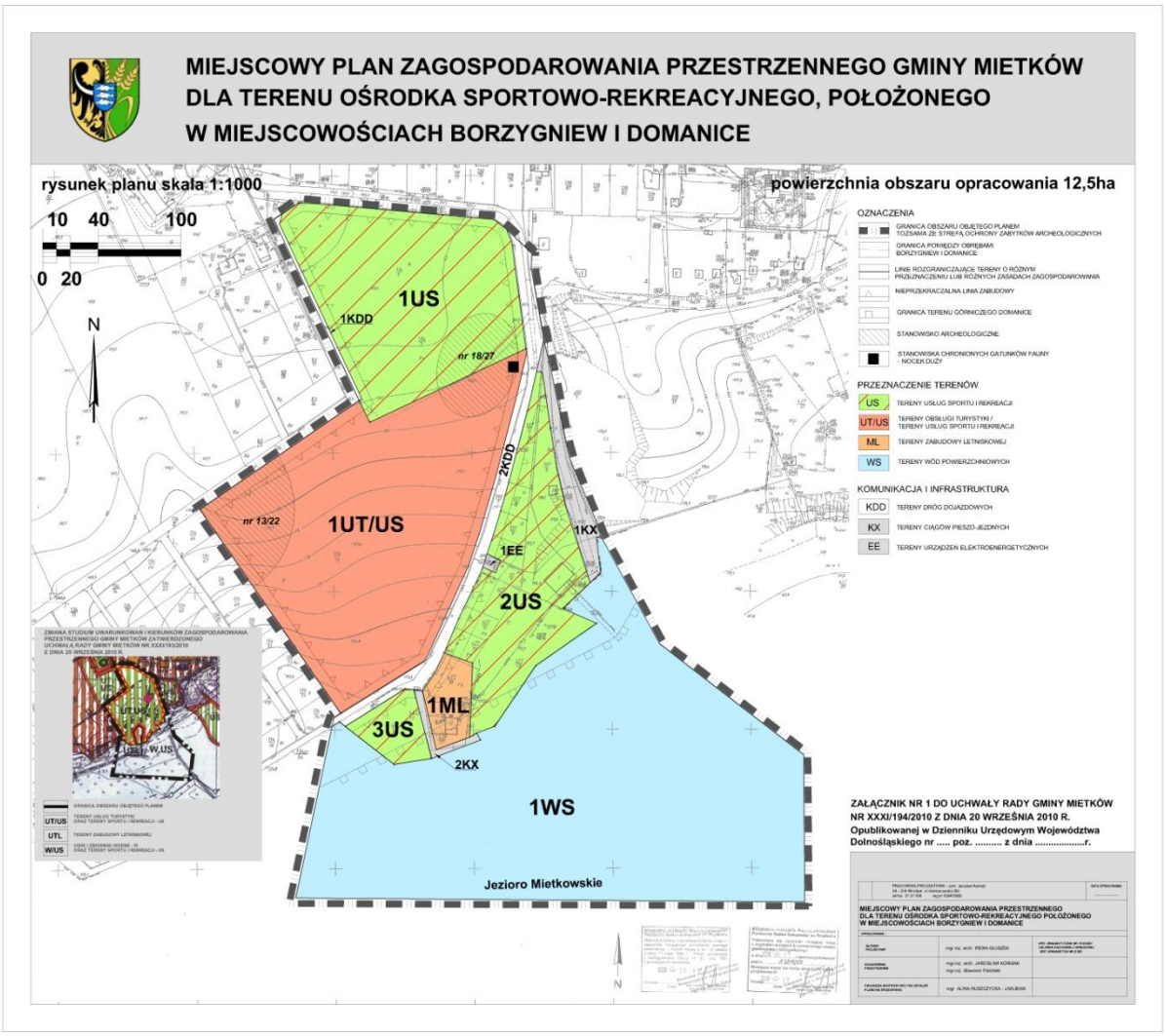
PRZEPISY KOŃCOWE

§ 24. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mietków.

§ 25. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Józef Żygadło

Załącznik nr 1 do uchwały nr XXXI/ /194/2010 Rady Gminy Mietków z dnia 20 września 2010 r.

Załącznik nr 2 do uchwały nr XXXI/ /194/2010 Rady Gminy Mietków z dnia 20 września 2010 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE

o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie art. 20 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.)

Uwagi nieuwzględnione przez Wójta Gminy Mietków, wniesione do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mietków dla terenu ośrodka sportowo-rekreacyjnego, położonego w miejscowościach Borzygniew i Domanice, wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 12 lipca 2010 r. do 20 sierpnia 2010 r. rozpatruje się w sposób następujący:

L.P.	Imię i nazwisko/ nazwa wnoszącego uwagę	Data wpływu uwagi do Urzędu Gminy w Mietkowie	Oznaczenie terenu, którego uwaga dotyczy	Treść uwagi	Sposób rozpatrzenia	Uzasadnienie Rozpatrzenia
1.	Dolnośląski Zespół Parków Krajobrazowych, Ul. Puszczykowska 10, 50-559 Wrocław	19.08.2010	Cały obszar planu	Dot.: - Wpisania wszystkich zakazów zawartych w §3 pkt 1 rozporządzenia Wojewody Dolnośląskiego z dnia 21 listopada 2006 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Dolina Bystrzycy" ze zmianami, - Wprowadzenia zapisu, że wszystkie konflikty należy rozwiązywać na korzyść środowiska przyrodniczego, zgodnie z art. 13 planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego, - Obowiązku opiniowania lokalizacji i wpływu planowanych inwestycji budowlanych na chronione elementy i walory Parku Krajobrazowego oraz	Nie uwzględnia się	- Projekt planu miejscowego wskazuje w §8 obowiązek uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia obszaru na terenie Parku Krajobrazowego „Dolina Bystrzycy". W planie miejscowym nie należy cytować ustaleń innych, obowiązujących przepisów. - Proponowany zapis o rozstrzyganiu konfliktów na korzyść środowiska przyrodniczego nie zawiera konkretnych ustaleń (zakazów, nakazów), zatem nie można byłoby go wyegzekwować, a ponadto, mógłby dawać pole do uznaniowej jego interpretacji przy realizacji inwestycji.

				zgodności z planem ochrony Parku z Dyrektorem Dolnośląskiego Zespołu Parków Krajobrazowych, - Ograniczenia wysokości zabudowy do 9,5 m, - Zakazu realizacji budynków z okładzinami z płyt warstwowych i z sidingu, - Zakazu stosowania dachów spadzistych o nachyleniu połaci powyżej 50 stopni i o mijających się kalenicach, a także o asymetrycznym nachyleniu połaci, - Obowiązku zachowania min. 60% powierzchni biologicznie czynnej, Wprowadzenia zapisu o obszarze Natura 2000 „Zbiornik Mietkowski”.		- Rada gminy nie ma kompetencji do zobowiązywania ustaleniami planu uczestników procesu budowlanego do uzyskiwania opinii, które nie są przewidziane w przepisach prawa. Uzyskanie opinii Dyrektora Dolnośląskiego Zespołu Parków Krajobrazowych będzie wymagane do pozwolenia na budowę tylko wówczas, jeśli będą o tym stanowiły przepisy prawa – na ich podstawie - Proponowane ograniczenia, co do wysokości zabudowy, formy dachów, wykończenia elewacji oraz wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej stoją w sprzeczności z celem sporządzenia przedmiotowego planu, który ma umożliwić realizację nowoczesnego ośrodka sportów wodnych. Ustalenia projektu planu są spójne z założeniami projektowymi tego ośrodka sportowego. Należy podkreślić, że projekt planu został pozytywnie uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska we Wrocławiu – w zakresie ochrony przyrody, z uwagi na położenie na terenie Parku Krajobrazowego „Dolina Bystrzycy” oraz obszaru Natura 2000,
						Projekt planu zawiera w §9 ustalenia wynikające z położenia na obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Zbiornik Mietkowski” (kod obszaru PLB020004), zatem w tym zakresie uwaga jest bezprzedmiotowa.

Załącznik nr 3 do uchwały nr XXXI/ /194/2010 Rady Gminy Mietków z dnia 20 września 2010 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE

o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy Mietków oraz zasadach ich finansowania na obszarze miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Mietków dla terenu ośrodka sportowo-rekreacyjnego, położonego w miejscowościach Borzygniew i Domanice, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy finansowane będą z budżetu gminy, jak również ze środków pozyskiwanych z funduszy unijnych, a także ze środków zewnętrznych.

3234

UCHWAŁA NR XXXVI/164/10 RADY GMINY PĘCŁAW

z dnia 29 września 2010 r.

w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych dotyczących nadania statutów sołectwom Gminy Pęcław

Na podstawie art. 5a ust. 2 i art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1. Przeprowadzić konsultacje z mieszkańcami wszystkich sołectw w Gminie Pęcław w sprawie nadania statutów sołectwom.

§ 2. W konsultacjach mają prawo brać udział mieszkańcy Gminy Pęcław.

§ 3. Konsultacje dotyczące nadania statutów sołectwom Gminy Pęcław odbywają się poprzez:
1) wyłożenie projektów statutów do publicznego wglądu w okresie konsultacji w Urzędzie Gminy Pęcław (sekretariat, pok. nr 1),
2) wyłożenie projektów statutów u sołtysów Gminy Pęcław w okresie konsultacji, celem udostępnienia ich mieszkańcom,
3) zamieszczenie projektów statutów w okresie konsultacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Pęcław.

§ 4. O terminie i miejscu wyłożenia projektów statutów sołectw Wójt Gminy Pęcław zawiadamia mieszkańców obwieszczeniem, podanym do publicznej wiadomości poprzez rozplakatowanie na tablicach ogłoszeń w sołectwach Gminy Pęcław oraz zamieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Pęcław.

§ 5. 1. Konsultacje polegać będą w szczególności na pisemnym zgłaszaniu przez mieszkańców uwag do projektów statutów, które podlegają rozpatrzeniu przez Wójta Gminy Pęcław.

2. Konsultacje podsumowane zostaną na ogólnym zebraniu sołtysów zorganizowanym w Urzędzie Gminy Pęcław.

3. Wójt Gminy Pęcław przedłoży Radzie Gminy Pęcław propozycje zmian w projektach statutów z opinią co do zgłoszonych uwag.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Pęcław.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Aleksander Wojciechowski

3235

UCHWAŁA NR XXXV/193/10
RADY GMINY RUJA

z dnia 22 września 2010 r.

w sprawie szczegółowego sposobu konsultowania z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami projektów aktów prawa miejscowego dotyczących działalności statutowej tych organizacji

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457 z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230) art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462, Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120, Nr 157, poz. 1241 i 2010 r. Nr 28, poz. 146) Rada Gminy Ruja uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała niniejsza określa szczegółowy sposób konsultowania:
1) projektów aktów prawa miejscowego w dziedzinach dotyczących działalności statutowej organizacji pozarządowych i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 ze zm.),
2) rocznego lub wieloletniego programu współpracy Gminy Ruja z organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami prowadzącymi działalność pożytku publicznego na podstawie ustawy, o której mowa w pkt. 1,
3) innych przypadków przewidzianych ustawą.

§ 2. Konsultacje przeprowadza się z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami, prowadzącymi na terenie Gminy Ruja działalność pożytku publicznego.

§ 3. Zarządzając konsultacje Wójt Gminy Ruja określa:
1) przedmiot konsultacji,
2) termin rozpoczęcia i zakończenia konsultacji,
3) formę konsultacji,
4) osobę odpowiedzialną za przeprowadzenie konsultacji.

§ 4. Informację o konsultacjach i ich wynikach publikuje się w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Ruja oraz wywiesza się na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy.

§ 5. Konsultacje mogą polegać na:
1) wyrażaniu opinii lub złożeniu uwag w sprawie będącej przedmiotem konsultacji,
2) udzieleniu odpowiedzi na postawione pytanie.

§ 6. Konsultacje mogą mieć formę:
1) spotkania,
2) składania opinii, uwag lub odpowiedzi na piśmie,
3) składania opinii, uwag lub odpowiedzi drogą e-mailową,
4) ankiet.

§ 7. 1. Z przeprowadzonych konsultacji osoba odpowiedzialna za ich przeprowadzenie sporządza sprawozdanie.

2. Po zakończeniu konsultacji dokumenty i sprawozdania są przedstawiane Wójtowi Gminy Ruja.

3. Wyniki konsultacji Wójt Gminy Ruja przedstawia Radzie Gminy Ruja w uzasadnieniu do projektów aktów prawa miejscowego.

§ 8. 1. Wyniki konsultacji nie są wiążące dla władz Gminy.

2. Konsultacje społeczne uznaje się za ważne bez względu na liczbę podmiotów biorących udział w konsultacjach jeżeli zostały przeprowadzone w sposób przedstawiony w uchwale.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ruja.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Wiceprzewodniczący Rady Gminy:
Andrzej Bas

3236

UCHWAŁA NR XXXIX/185/10
RADY GMINY WĄDROŻE WIELKIE

z dnia 22 września 2010 r.

w sprawie ustalenia zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Wądroże Wielkie i jej jednostkom podległym

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 roku, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241), art. 59 ust. 1, 2, 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240), Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady umarzania, odraczania terminu zapłaty i rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Wądroże Wielkie i jej jednostkom podległym wobec osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, zwanych dalej „dłużnikami".

§ 2. 1. Należności Gminy Wądroże Wielkie i jej jednostek organizacyjnych gminy mogą być w całości umorzone jeżeli:
1) osoba fizyczna – zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł,
2) osoba prawna – została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie,
3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne,
4) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji,
5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. W przypadku, gdy oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, należności o których mowa w ust. 1, mogą zostać umorzone tylko wtedy, gdy warunki umarzania są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.

§ 3. 1. Na wniosek dłużnika:
1) należności mogą być umarzane w całości lub w części,
2) mogą zostać odroczone terminy spłaty całości lub części należności,
3) płatność całości lub części należności może zostać rozłożona na raty-w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi dłużnika

2. Ulgi wymienione w ust.1 mogą zostać udzielone, jeżeli:
1) wystąpią uzasadnione względy społeczne lub gospodarcze
2) wystąpi uzasadniony interes gminy
3) ściągnięcie należności pieniężnej zagraża egzystencji dłużnika

§ 4. W stosunku do dłużników będących przedsiębiorcami, stosowanie umorzeń, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności stanowiących pomoc publiczną, odbywać się będzie w ramach pomocy de minimis z uwzględnieniem warunków określonych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. U. WE L 379 z 28.12.2006 r.).

§ 5. 1. Należności przysługujące gminie i gminnym jednostkom organizacyjnym umarzają:
a) kierownicy tych jednostek, jeżeli umarzana należności nie przekracza kwoty stanowiącej 50% minimalnego wynagrodzenia ogłoszonego przez MPiPS
b) Wójt Gminy Wądroże Wielkie, jeżeli umarzana należność jest wyższa od określonej w w punkcie a), lecz nie przekracza kwoty stanowiącej dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za rok poprzedni ogłoszonego przez Prezesa GUS.
c) Wójt Gminy za zgodą Rady Gminy w Wądrożu Wielkim, gdy zadłużenie przekracza kwotę określoną w punkcie b)

§ 6. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Gminy może na wniosek dłużnika odroczyć termin zapłaty należności lub (i) rozłożyć wierzytelność na raty, przy czym liczba rat nie może być większa niż 12, a okres odroczenia i regulacji rat nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Od należności, której termin zapłaty odroczono lub rozłożono na raty, nie pobiera się odsetek ustawowych za zwłokę, za okres od dnia wydania rozstrzygnięcia do dnia, który w rozstrzygnięciu określony został jako termin płatności.

3. W przypadku braku regulacji należności określonych w rozstrzygnięciach jak w ust. 1, nie mają zastosowania postanowienia ust. 2, a termi-

nem płatności raty lub odroczonej należności jest termin pierwotnie określony.

4. Umorzenie należności oraz odroczenie terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożenie płatności całości lub części należności na raty następuje w formie pisemnej, na podstawie przepisów prawa cywilnego.

5. W przypadkach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt. 1, 2, 4 umorzenie należności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Wądroże Wielkie

§ 8. Traci moc uchwała nr XXXIX/168/06 Rady Gminy Wądroże Wielkie z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania ulg z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy -Ordynacja podatkowa przypadających gminie Wądroże Wielkie.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Dawid Pluta

3237

UCHWAŁA NR XXXIX/192/10
RADY GMINY WĄDROŻE WIELKIE

z dnia 22 września 2010 r.

w sprawie utworzenia obwodu głosowania w Domu Pomocy Społecznej dla przeprowadzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw zarządzonych na dzień 21 listopada 2010 r.

Na podstawie art. 30 ust.2b ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja Wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 z późn. zmianami) w związku z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 2010 r. w sprawie zarządzenia wyborów do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. Nr 171, poz. 1151) Rada Gminy Wądroże Wielkie uchwala, co następuje:

§ 1. Do przeprowadzenia głosowania w wyborach do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw zarządzonych na dzień 21 listopada 2010 r. tworzy się obwód głosowania nr 3 dla wyborców przebywających w Domu Pomocy Społecznej w Jaworze Filia w Mierczycach i ustala się siedzibę obwodowej komisji wyborczej dla tego obwodu w świetlicy Domu Pomocy Społecznej w Jaworze Filia w Mierczycach.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, podlega rozplakatowaniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Wądrożu Wielkim i podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Dawid Pluta

3238

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 28 października 2010 r.
NK.II.JK8.0911-42/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 uchwały Rady Gminy Ruja nr XXXV/193/10 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie szczegółowego sposobu konsultowania z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami projektów aktów prawa miejscowego dotyczących działalności statutowej tych organizacji.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 22 września 2010 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), oraz art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 ze zm.), zwanej dalej ustawą, Rada Gminy Ruja podjęła uchwałę nr XXXV/193/10 w sprawie szczegółowego sposobu konsultowania z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami projektów aktów prawa miejscowego dotyczących działalności statutowej tych organizacji.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 30 września 2010 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 2 przedmiotowej uchwały z istotnym naruszeniem art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 5 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz § 135 i § 149 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Podejmując przedmiotową uchwałę Rada działała m.in. na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, który upoważnia organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do określenia w drodze uchwały szczegółowego sposobu konsultowania z radami działalności pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 projektów aktów prawa miejscowego w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji.

Tymczasem Rada w § 2 przedmiotowej uchwały postanowiła, że *„Konsultacje przeprowadza się z Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego lub organizacjami pozarządowymi i innymi organizacjami, prowadzącymi na terenie Gminy Ruja działalność Pożytku publicznego."*

Z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Przedstawione stanowisko znajduje odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej, uznającej za niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (por. wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. II SA/Ka 1831/02, niepubl. wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002 r., sygn. II SA/Ka 508/02, niepubl.).

W ocenie organu nadzoru tak sformułowany § 2 uchwały, określający w sposób odmienny od przewidzianego przez ustawodawcę katalog podmiotów władnych do opiniowania w sposób przewidziany w przedmiotowej uchwale projektów określonych uchwał, stanowi modyfikację regulacji art. 3 ust. 3 ustawy.

Należy zauważyć, że wolą ustawodawcy było, aby rada określiła szczegółowy sposób konsultowania z radami działalności pożytku publicznego lub organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 projektów aktów prawa miejscowego w dziedzinach dotyczących działalności statutowej tych organizacji. Tym samym ustawodawca określił kategorie podmiotów, z którymi konsultacje mogą być przeprowadzane. Wśród tych podmiotów wymienił m.in. podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3. Podmiotami tymi są 1) osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego; 2) stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego; 3) spółdzielnie socjalne; 4) spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1675, z późn. zm.), które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich członków, udziałowców, akcjonariuszy i pracowników.

Nie można zatem stwierdzić, że zakres pojęcia „inne organizacje prowadzące na terenie Gminy Ruja działalność Pożytku publicznego" jest tożsamy z określonym przez ustawodawcę zakresem pojęcia podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy. Jako niedopuszczalne należy bowiem uznać działanie polegające na zmianie intencji ustawodawcy i ograniczenie przez organ stanowiący gminy katalogu podmiotów upoważnionych mocą ustawy do opiniowania projektów określonych uchwał.

Zdaniem organu nadzoru § 2 przedmiotowej uchwały narusza w sposób istotny także art. 5 ust. 5 ustawy. Norma art. 5 ust. 5 ustawy określa w sposób precyzyjny zakres spraw pozostawionych do uregulowania przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Nie zawiera natomiast upoważnienia do doprecyzowywania, a tym bardziej modyfikowania przez Radę katalogu podmiotów właściwych do opiniowania projektów uchwał, o których mowa w ustawie.

W ocenie organu nadzoru regulacja § 2 przedmiotowej uchwały narusza także § 135 i § 149 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908). Ustawodawca w § 135 Zasad techniki prawodawczej wskazał, że w uchwale

i zarządzeniu zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji organu, o których mowa w § 134 pkt 2. Ponadto należy zauważyć, że § 149 Zasad techniki prawodawczej wyraźnie wskazuje, że w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej. Katalog podmiotów władnych do opiniowania projektów uchwał, o których mowa w ustawie, jak wskazano, został określony przez ustawodawcę. Oznacza to, że zamieszczając w przedmiotowej uchwale regulację § 2 Rada podjęła działanie polegające na ponownym określeniu tego katalogu, tym samym na ustaleniu znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, w pełni zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 2 przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163, poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Ponadto, zgodnie z art. 98 ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym, do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady gminy, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada gminy następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3239

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 29 października 2010 r.
NK.II.AL4.0911-41/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1592 z późn. zm. – zwana dalej ustawą)

stwierdzam nieważność

uchwały nr LVI/325/2010 Rady Powiatu w Środzie Śląskiej z dnia 30 września 2010 r. w sprawie pozbawienia kategorii dróg powiatowych – odcinka na terenie obrębu Kryniczno, gmina Środa Śląska.

Uzasadnienie

Rada Powiatu w Środzie Śląskiej podjęła na sesji w dniu 30 września 2010 r. uchwałę Nr LVI/325/2010 w sprawie pozbawienia kategorii dróg powiatowych – odcinka na terenie obrębu Kryniczno, gmina Środa Śląska.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 11 października 2010 r.

Mocą przedmiotowej uchwały Rada Powiatu w Środzie Śląskiej pozbawiła kategorii drogi powiatowej odcinek drogi nr 2078 D położonej w obrębie Kryniczno, oznaczonej w operacie ewidencji jako działka nr 411/3, AM-2.

W dniu 19 października 2010 r. pismem NK.II.AL4.0915-82/10 organ nadzoru wystąpił do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z zapytaniem czy Rada Miejska w Środzie Śląskiej podjęła

stosowną uchwałę, mocą której zaliczyła fragment drogi nr 2078 D położonej w obrębie Kryniczno do kategorii dróg gminnych.

W odpowiedzi pismem z dnia 22 października znak BRM.0704-65/10 Przewodniczący Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej wyjaśnił, że Rada Miejska nie podjęła uchwały w sprawie zaliczenia części drogi powiatowej nr 2078 D w obrębie Kryniczno do kategorii dróg gminnych.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o drogach publicznych do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

W myśl art. 10 ust. 1–3 tej ustawy organem właściwym do pozbawienia drogi dotychczasowej kategorii jest organ właściwy do zaliczenia jej do odpowiedniej kategorii. Pozbawienia drogi jej kategorii dokonuje się w trybie właściwym do zaliczenia drogi do odpowiedniej kategorii. Pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii, z wyjątkiem przypadku wyłączenia drogi z użytkowania, jest możliwe jedynie w sytuacji jednoczesnego zaliczenia tej drogi do nowej kategorii. Pozbawienie i zaliczenie nie może być dokonane później niż do końca trzeciego kwartału danego roku, z mocą od dnia 1 stycznia roku następnego.

Rada Powiatu w Środzie Śląskiej mocą badanej uchwały pozbawiała kategorii drogi powiatowej odcinek drogi nr 2078 D, natomiast Rada Miejska w Środzie Śląskiej do dnia 30 września 2010 r. nie podjęła uchwały zaliczającej tą drogę do kategorii dróg gminnych. Tymczasem zgodnie z przywołanym art. 10 ust. 3 ustawy zarówno pozbawienie, jak i zaliczenie do danej kategorii musi być dokonane do końca trzeciego kwartału danego roku, tj. do dnia 30 września, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia roku następnego.

Wskazany w ustawie termin, określający granicę czasową, w której organ pozbawiający drogę danej kategorii i organ zaliczający drogę do danej kategorii powinny wykonać swoją kompetencję, jest terminem nieprzekraczalnym. Oznacza to, że upływ tego terminu uniemożliwia właściwym organom podjęcie stosownej uchwały w danym roku kalendarzowym. W tym konkretnym przypadku, chcąc pozbawić część drogi powiatowej nr 2078 D tej kategorii i nadać jej w tym zakresie kategorię drogi gminnej, należało to uczynić do dnia 30 września 2010 r.

Brak uchwały Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej zaliczającej odcinek drogi nr 2078 D do kategorii drogi gminnej w ustawowo przewidzianym terminie, uniemożliwia pozbawienie tej części drogi kategorii drogi powiatowej przez Radę Powiatu w Środzie Śląskiej i stanowi podstawę do stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały Nr LVI/325/2010.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego – organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 80 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na mocy art. 85 ust. 3a ustawy o samorządzie powiatowym do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady powiatu, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada powiatu następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3240

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 29 października 2010 r.
NK.II.MG.0911-17/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

§ 5 ust. 4 we fragmencie: „W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi" i § 11 uchwały Rady Gminy i Miasta Bogatynia z dnia 30 września 2010 roku nr LXXXI/480/10 w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 30 września 2010 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zmianami), Rada Gminy i Miasta Bogatynia podjęła uchwałę nr LXXXI/480/10 w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Bogatynia i jej jednostkom podległym oraz warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 8 października 2010 roku. W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru ustalił, że: 1) § 5 ust. 4 uchwały we fragmencie „W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi" narusza w istotny sposób art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych; 2) § 11 uchwały narusza w istotny sposób narusza art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Podstawę podjęcia przedmiotowej uchwały stanowił wskazany przez Radę w podstawie prawnej uchwały art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. Z kolei wskazany w podstawie prawnej uchwały art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych doprecyzowuje upoważnienie Rady w tym zakresie stanowiąc, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.

W § 5 ust. 4 Rada postanowiła, że: „W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność społecznie użyteczną można umorzyć należności pieniężne w całości lub w części, jeżeli (...)". Przepis art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych stanowi, że w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący. Jak wynika z treści przytoczonej normy jedną z przesłanek udzielania ulg przez właściwe organy jest istnienie ważnego interesu dłużnika, a drugą istnienie interesu publicznego. Ustawa nie wprowadza ograniczeń co do rodzaju tegoż ważnego interesu lub interesu publicznego, a zatem nie można uznać za uprawnione dokonanie w akcie niższej rangi, jakim jest przedmiotowa uchwała, ograniczenia interesu publicznego do względów społecznych. Wskazać należy także, że organ stanowiący był uprawniony do ustanowienia szczegóło-

wych zasad udzielania ulg. Oznacza to, że mógł jedynie doprecyzować pojęcie interesu publicznego, np. wskazanie szczególnego rodzaju sytuacji, które w mniemaniu Rady wypełniają pojęcie interesu publicznego. Tymczasem Rada poprzez użycie w dyspozycji § 5 ust. 4 uchwały pojęcia ważnych względów społecznych wprowadziła nowe, ogólne i bliżej nieokreślone przesłanki udzielania ulg. Pojęcie względów społecznych nie jest tożsame ani z pojęciem ważnego interesu dłużnika, ani też z pojęciem interesu publicznego. W szczególnych wypadkach zakresy tych pojęć mogą się wprawdzie pokrywać, jednakże użyte w uchwale sformułowanie nie uszczegóławia zasad udzielania ulg, do czego obliguje Radę przepis art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Uszczegółowieniem takim są np. zapisy § 5 ust. 1 przedmiotowej uchwały wymieniające przesłanki umorzenia wierzytelności. Interes publiczny to interes ogółu mieszkańców gminy. Należy jednak podkreślić, że Rada powinna skonkretyzować, co rozumie pod pojęciem interesu publicznego, a zapis taki nie spełnia tego wymogu.

W § 11 uchwały Rada nałożyła na kierowników jednostek podległych Gminie obowiązek przedstawiania Burmistrzowi Gminy i Miasta Bogatynia informacji kwartalnych o udzielonych ulgach.

Zdaniem Organu Nadzoru, norma art. 59 ust. 1 i ust. 2 ustawy o finansach publicznych nie daje Radzie kompetencji do nakładania określonych obowiązków na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Takie działanie wykracza poza upoważnienie przyznane Radzie i uzasadnia stwierdzenie nieważności § 11 uchwały. Organ Nadzoru uważa, że ewentualne określenie obowiązków kierowników jednostek związanych ze sporządzeniem określonych sprawozdań, o których mowa w § 11 uchwały, należy do kompetencji organu wykonawczego, wynikających z ustawy o samorządzie gminnym. Wedle przepisów przywołanej ustawy (art. 26 ust. 1, art. 30 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym), wójt w szczególności określa sposób wykonywania uchwał oraz pełni funkcję kierownika urzędu gminy (art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym) i z tego tytułu wykonuje za urząd, jako pracodawcę, czynności w sprawach z zakresu prawa pracy oraz uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych (art. 33 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym). Zatem to Burmistrz, w ramach realizacji obowiązków związanych z wykonaniem przedmiotowej uchwały będzie decydował o poszczególnych czynnościach, jakie będą się składały na jej wykonanie, w tym także o wymaganiu od kierowników jednostek sporządzania i przedstawiania sprawozdań dotyczących umorzonych należności oraz należności, których termin spłaty został odroczony lub spłatę których rozłożono na raty. Należy w tym miejscu podnieść, że zakres spraw przekazanych przez ustawodawcę do regulacji przez Radę Gminy dotyczy określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania należności cywilnoprawnych. Natomiast w zakresie tym nie mieści się określanie obowiązków sprawozdawczych. Organowi stanowiącemu gminy przyznane zostało określone uprawnienie, a tymczasem Rada przekroczyła normę kompetencyjną stanowiąc w zakresie nie objętym przepisem kompetencyjnym, co należy zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa. Istotność naruszenia prawa w tym wypadku polega na tym, że brak podstawy prawnej do tego aby Rada zobowiązywała kierowników jednostek podległych Gminie do przedkładania stosownych sprawozdań kwartalnych w określonym terminie i w określony sposób. Regulacja zakwestionowanego § 11 uchwały stanowi wykroczenie poza przekazaną Radzie kompetencję zawartą w art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych, co stanowi istotne naruszenie prawa i skutkuje jego nieważnością.

Rada Gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji nie może wykraczać poza granice przyznanej kompetencji. Zgodnie z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Przytoczony przepis Ustawy Zasadniczej wymaga, aby akty prawa miejscowego wydane były na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że do wydania aktu prawa miejscowego wymagane jest zawarte w ustawie odrębne upoważnienie konkretnego organu do uregulowania w określonej formie danego zakresu spraw. Zakwestionowany § 11 uchwały narusza także zasady techniki prawodawczej określone w § 143 w związku z § 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. Nr 100 poz. 908). W myśl tych przepisów, w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Przepisy załącznika precyzują zatem ogólną zasadę konstytucyjną, z której wynika konieczność istnienia upoważnienia ustawowego do podejmowania aktów normatywnych przez radę. Przedmiotowa uchwała Rady Gminy i Miasta Bogatynia jest aktem prawa miejscowego i stosuje się do niej wszystkie przytoczone przepisy. Przekroczenie przez Radę Gminy kompetencji stanowi istotne naruszenie prawa.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego. Stosownie do art. 98 ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym

do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady gminy, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada gminy następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3241

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 29 października 2010 r.
NK.II.MS6.0911-28/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XLIX/315/2010 Rady Gminy Jerzmanowa z dnia 30 września 2010 r. w sprawie określenia trybu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

Uzasadnienie

Rada Gminy Jerzmanowa podjęła na sesji w dniu 30 września 2010 r. uchwałę nr XLIX/315/2010 w sprawie określenia trybu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 6 października 2010 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95) w zw. z art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

Mocą uchwały nr XLIX/315/2010 Rada Gminy Jerzmanowa działając na podstawie art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2005 r. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), określiła tryb i sposób powoływania oraz szczegółowe zasady funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego do spraw przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Zgodnie z art. 9a ust. 15 ustawy: *„Rada gminy określi, w drodze uchwały, tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.”.*

W § 13 uchwały zapisano, że: *„Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia”.* Tym samym przewidziano wejście w życie uchwały z dniem podjęcia bez publicznego ogłoszenia uchwały.

Uchwała określająca tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania jest aktem prawnym zawierającym przepisy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym.

O generalności uchwały decyduje bowiem fakt, że na brzmienie przepisów uchwały będzie mógł się powołać każdy podmiot delegujący swoich przedstawicieli do zespołu (spośród nieograniczonego imiennie kręgu) i to zarówno istniejący obecnie, jak i mogący powstać w przyszłości. Również określenie szczegółowych warunków funkcjonowania zespołu w uchwale oznacza, że na jej przepisy będzie mógł się powołać każdy, czyich praw i obowiązków dotyczyć będzie działalność zespołu.

Natomiast abstrakcyjność przepisów uchwały to nic innego jak możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów. Cechą charakterystyczną tego typu aktów jest wprowadzenie do porządku prawnego

nowych norm prawnych, obowiązujących w sposób generalny i abstrakcyjny na terenie właściwości danego organu. W przypadku organów gminy, wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach.

Warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie (art. 88 ust. 1 Konstytucji). Konstytucja wyklucza możliwość wejścia w życie aktu prawnego o charakterze normatywnym bez ogłoszenia go w ustawowo przewidzianym trybie. Przepis art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały, zaś zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa powołana wyżej ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (art. 42 ustawy o samorządzie gminnym).

Zgodnie z art. 13 tejże ustawy w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się:

1) akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę i organy administracji niezespolonej;
2) akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy;
3) statuty związków międzygminnych oraz statuty związków powiatów;
4) akty Prezesa Rady Ministrów uchylające akty prawa miejscowego stanowionego przez wojewodę i organy administracji niezespolonej;
5) wyroki sądu administracyjnego uwzględniające skargi na akty prawa miejscowego stanowionego przez: wojewodę i organy administracji niezespolonej, organ samorządu województwa, organ powiatu i organ gminy;
6) porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte:
   a) między jednostkami samorządu terytorialnego,
   b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej;
7) uchwały budżetowe gminy, powiatu i województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu gminy, powiatu i województwa;
8) obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz o rozwiązaniu sejmiku województwa, rady powiatu lub rady gminy;
8a) rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące aktów prawa miejscowego stanowionych przez jednostki samorządu terytorialnego;
9) statut urzędu wojewódzkiego;
10) inne akty prawne, informacje, komunikaty, obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli tak stanowią przepisy szczególne.

Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe (art. 2 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych).

Ujmując powyższe ustalenia w kontekście konkretnego przypadku należy stwierdzić, że wskazana uchwała Rady Gminy Jerzmanowa nie odpowiada wymaganiom stawianym tej kategorii aktów przez wskazane przepisy. Zgodnie z art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty prawa miejscowego podlegają publikacji w dzienniku urzędowym województwa. Przedmiotowa uchwała wymaga więc publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Jest to warunek konieczny do wejścia w życie uchwały tej kategorii.

Organ nadzoru zwraca uwagę, że § 7 ust. 2 uchwały został również podjęty z naruszeniem prawa.

Mocą § 7 ust 2 uchwały Rada postanowiła, że nieuczestniczenie członka Zespołu w jego pracach stanowi przesłankę utraty członkostwa w Zespole.

Tymczasem na podstawie art. 9a ust. 15 ustawy Rada upoważniona jest wyłącznie do określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania. Oznacza to, że Rada podejmując § 7 ust. 2 przekroczyła kompetencję ustawową z art. 9a ust. 15 ustawy.

Nadto wskazać należy, że wyłącznie upoważnionym do kształtowania składy Zespołu jest organ go powołujący – czyli wójt (art. 9a ust. 2 ustawy).

Podejmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): *„Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi*

określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)".

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Zgodnie z art. 98 ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady gminy, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada gminy następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3242

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 29 października 2010 r.
NK.II.MS6.0911-29/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XLIX/314/2010 Rady Gminy Jerzmanowa z dnia 30 września 2010 r. w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej.

Uzasadnienie

Rada Gminy Jerzmanowa podjęła na sesji w dniu 30 września 2010 r. uchwałę nr XLIX/314/2010 w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 6 października 2010 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że:

– § 5 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 13 pkt 2 i art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 17, poz. 95) w zw. z art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).
– § 2 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 19b ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. 2003 r., Nr 96, poz. 873 ze zm.) w zw. z art. 244 § 1 i w zw. z art. 237 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98, poz.1071) oraz art. 118 w zw. z art. 143 załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej"(Dz. U. 2002 r. Nr 100, poz. 908).

I.

Mocą § 5 uchwały Rada postanowiła, że: „Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.". Tym samym przewidziano wejście w życie uchwały z dniem podjęcia bez publicznego ogłoszenia uchwały.

Zdaniem organu nadzoru uchwała określająca tryb i szczegółowe kryteria oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej jest aktem prawnym zawierającym przepisy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, jest więc aktem prawa miejscowego.

O generalności uchwały decyduje bowiem fakt, że na brzmienie przepisów uchwały będzie mógł się powołać każdy mieszkaniec gminy składający wniosek o realizację zadania publicznego lub działające w jego imieniu organizacje pozarządowe lub podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

Natomiast abstrakcyjność przepisów uchwały to nic innego jak możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów. Cechą charakterystyczną tego typu aktów jest wprowadzenie do porządku prawnego nowych norm prawnych, obowiązujących w sposób generalny i abstrakcyjny na terenie właściwości danego organu. W przypadku organów gminy, wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach. Uchwała podjęta na podstawie art. 19c ustawy określa tryb i szczegółowe kryteria oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej. Zatem w czasie obowiązywania uchwały regulującej kwestie oceny wniosków o realizację zadania publicznego każdy mieszkaniec gminy, będzie uprawniony do powoływania się na postanowienia przedmiotowej uchwały dotyczące trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego.

Warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie (art. 88 ust. 1 Konstytucji). Konstytucja wyklucza możliwość wejścia w życie aktu prawnego o charakterze normatywnym bez ogłoszenia go w ustawowo przewidzianym trybie. Przepis art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały, zaś zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (art. 42 ustawy o samorządzie gminnym).

Zgodnie z art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się:

1) akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę i organy administracji niezespolonej;
2) akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy;
3) statuty związków międzygminnych oraz statuty związków powiatów;
4) akty Prezesa Rady Ministrów uchylające akty prawa miejscowego stanowionego przez wojewodę i organy administracji niezespolonej;
5) wyroki sądu administracyjnego uwzględniające skargi na akty prawa miejscowego stanowionego przez: wojewodę i organy administracji niezespolonej, organ samorządu województwa, organ powiatu i organ gminy;
6) porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte:
a) między jednostkami samorządu terytorialnego,
b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej;
7) uchwały budżetowe gminy, powiatu i województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu gminy, powiatu i województwa;
8) obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz o rozwiązaniu sejmiku województwa, rady powiatu lub rady gminy;
8a) rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące aktów prawa miejscowego stanowionych przez jednostki samorządu terytorialnego;
9) statut urzędu wojewódzkiego;
10) inne akty prawne, informacje, komunikaty, obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli tak stanowią przepisy szczególne.

Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe (art. 2 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych). Ponadto wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych „akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy".

Ujmując powyższe ustalenia w kontekście konkretnego przypadku należy stwierdzić, że wskazana uchwała Rady Gminy Jerzmanowa, jako akt prawa miejscowego, podlega publikacji w dzienniku urzędowym województwa i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w tym dzienniku. Zatem publikacja i upływ 14 dniowego terminu od dnia ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym to warunki konieczne do wejścia w życie uchwały tej kategorii.

Mając na uwadze powyższe stwierdzenie nieważności uchwały w całości jest w pełni uzasadnione.

II.

Organ nadzoru wskazuje jednocześnie, iż § 2 uchwały został również podjęty z istotnym naruszeniem prawa.

Mocą uchwały nr XLIX/314/2010 Rada Gminy Jerzmanowa działając na podstawie art. 19c ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie określiła tryb i szczegółowe kryteria oceny wnio-

sków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej. W treści § 2 Rada ustaliła, że *„ Wójt w terminie do 30 dni od dnia złożenia wniosku:*

1. *dokonuje analizy i oceny wniosku,*
2. *ustala istotne okoliczności dla możliwości i celowości realizacji zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej,*
3. *określa szacunkowy koszt przedsięwzięcia oraz wstępny harmonogram realizacji,*
4. *dokonuje oceny wniosku,*
5. *przyjmuje wniosek do realizacji bądź odrzuca wniosek z podaniem uzasadnienia".*

Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie w treści art.19b ust. 1 stanowi, że w ramach inicjatywy lokalnej mieszkańcy jednostki samorządu terytorialnego bezpośrednio, bądź za pośrednictwem organizacji pozarządowych, lub podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy mogą złożyć wniosek o realizację zadania publicznego do jednostki samorządu terytorialnego, na terenie której mają miejsce zamieszkania lub siedzibę. Zgodnie z treścią art. 19c ust. 1 *„organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa tryb i szczegółowe kryteria oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej".*

Rada Gminy wypełniając kompetencję określoną w art. 19c ust. 1 ustawy wskazała 30 dniowy termin dla załatwienia wniosku o realizację zadania publicznego.

Jednakże zgodnie z treścią art. 19b ust. 2 *„Wniosek, o którym mowa w ust. 1, stanowi wniosek w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego".* Oznacza to, że zastosowanie ma przepis art. 237 § 1 w zw. z art. 244 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem do załatwienia wniosku stosujemy termin przewidziany dla załatwienia skargi.

Zgodnie z brzmieniem art. 237 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego *„organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca".*

W świetle cytowanych przepisów nie budzi wątpliwości, iż wniosek, o którym mowa w § 2 uchwały winien zostać rozpoznany bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca.

Tymczasem mocą § 2 uchwały Rada dokonała modyfikacji przepisu art. 237 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego bowiem wskazała, że wniosek podlega rozpoznaniu w terminie do 30 dni podczas, gdy z treści art. 237 §1 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że wniosek powinien zostać rozpatrzony bez zbędnej zwłoki i nie później niż w ciągu miesiąca.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczpospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być sprzeczne z postanowieniami ustawowymi. Uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to również, że w powyższych uchwałach nie mogą znaleźć się materie regulowane już w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Innymi słowy nie dopuszczalne jest powtarzanie w uchwałach uregulowań ustawowych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 sierpnia 1994 (SA/Gd 1260/94, OSS 1996/2/47) potwierdził, iż powtórzenie za ustawą określonej regulacji stanowi istotne naruszenie prawa.

Na uwagę zasługuje także wyrok NSA we Wrocławiu: „Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy" (wyrok NSA 1999.10.14, II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17). W wyroku tym wskazano także, że orzecznictwo sądowoadministracyjne uznaje, że modyfikacja i uzupełnienie przepisów ustawowych przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji (wyrok NSA z 20.08.1996 r., sygn. akt: SA/Wr 2761/95 niepublikowany).

Także SN w uzasadnieniu do wyroku z dnia 6 kwietnia 2001 r. (II RN 87/00, OSN z 2001 r., nr 24, poz.704) podkreślił: „iż rada gminy nie może w statucie (gminy) powtarzać rozwiązań ustrojowych W uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń przyjętych w przepisach ustawowych".

Zgodnie z treścią rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń, również według § 118 w zw. z § 143 tego rozporządzenia w aktach organów samorządu terytorialnego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatyw-

nych. Rada gminy nie ma prawa powielać uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Zgodnie z art. 98 ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady gminy, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada gminy następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3243

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 3 listopada 2010 r.
NK.II.DC.0911-49/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 5 ust. 1 we fragmencie: „w przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi"; § 9 uchwały Rady Powiatu Wrocławskiego Nr XXVIII/238/10 z dnia 30 września 2010 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Wrocławskiemu oraz jego jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organu i osób uprawnionych do udzielenia tych ulg.

Uzasadnienie

Rada Powiatu Wrocławskiego podjęła na sesji w dniu 30 września 2010 r. m.in. uchwałę nr XXVIII/ /238/10 w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Powiatowi Wrocławskiemu oraz jego jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazania organu i osób uprawnionych do udzielenia tych ulg.

Niniejsza uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 5 października 2010 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego, Organ Nadzoru stwierdził, że wskazany w sentencji rozstrzygnięcia przepis:

§ 5 ust. 1 we fragmencie: "w przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi" uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.);

§ 9 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, art. 35 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458 ze zm.).

Rada Powiatu Wrocławskiego, mocą niniejszej uchwały, na podstawie delegacji ustawowej art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, uregulowała szczegółowe zasady i tryb stosowania ulg polegają-

cych na umarzaniu, odraczaniu terminu płatności oraz rozkładaniu na raty należności pieniężnych przypadających Powiatowi lub jego jednostkom podległym, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazuje organ i osoby uprawnione do udzielania tych ulg. Zgodnie z przywołanym przepisem ustawy o finansach publicznych, *w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.*

W § 5 ust. 1 przedmiotowej uchwały znalazł się następujący zapis: *Na wniosek dłużnika, w przypadkach uzasadnionych ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi, należności pieniężne mogą być w całości lub części umarzane, termin spłaty całości lub części należności może być odroczony lub płatność całości lub części należności może być rozłożona na raty, w szczególności gdy: (...).*

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych stanowi, że w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący. Jak wynika z treści przytoczonej normy jedną z przesłanek udzielania ulg przez właściwe organy jest istnienie ważnego interesu dłużnika, a drugą istnienie interesu publicznego. Ustawa nie wprowadza ograniczeń co do rodzaju tegoż ważnego interesu, a zatem nie można uznać za uprawnione dokonane w akcie niższej rangi, jakim jest przedmiotowa uchwała, ograniczenie ważnego interesu dłużnika jedynie do względów społecznych i gospodarczych. Podobnie w odniesieniu do interesu publicznego nie można uznać za dopuszczalne ograniczenie go do względów społecznych lub gospodarczych. Wskazać należy także, że organ stanowiący był uprawniony do ustanowienia szczegółowych zasad udzielania ulg. Oznacza to, że mógł jedynie doprecyzować pojęcie ważnego interesu poprzez, np. wskazanie szczególnego rodzaju sytuacji, które w mniemaniu Rady wypełniają pojęcie ważnego interesu dłużnika lub pojęcie interesu publicznego. Tymczasem jednak Rada Powiatu, poprzez użycie w dyspozycji § 5 ust. 1 uchwały pojęcia interesu społecznego i gospodarczego wprowadziła nowe, ogólne i bliżej nieokreślone przesłanki udzielania ulg. Pojęcie względów społecznych lub gospodarczych nie jest tożsame ani z pojęciem ważnego interesu dłużnika, ani też z pojęciem interesu publicznego. W szczególnych wypadkach zakresy tych pojęć mogą się wprawdzie pokrywać, jednakże użyte w uchwale sformułowanie nie uszczegóławia zasad udzielania ulg, do czego obliguje organ stanowiący powiatu przepis art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Interes publiczny to interes ogółu mieszkańców Powiatu Wrocławskiego, a Rada Powiatu powinna skonkretyzować, co rozumie pod pojęciem interesu publicznego, a kwestionowany zapis nie spełnia tego wymogu.

Natomiast w § 9 uchwały postanowiono, że kierownicy powiatowych jednostek organizacyjnych przedstawiają Skarbnikowi Powiatu informację z zakresu udzielonych ulg w okresach półrocznych, w terminie do 31 lipca każdego roku, według stanu na 30 czerwca oraz do 31 stycznia każdego roku, według stanu na 31 grudnia poprzedniego roku. Skarbnik Powiatu przedstawia Zarządowi Powiatu zbiorcze sprawozdanie dotyczące udzielonych ulg w terminach prezentowania półrocznego i rocznego sprawozdania finansowego. Zarząd Powiatu przedkłada Radzie Powiatu sprawozdanie dotyczące udzielonych ulg w terminach prezentowania półrocznego i rocznego sprawozdania z wykonania budżetu Powiatu.

Treść zakwestionowanego paragrafu uchwały wykracza poza zakres upoważnienia zawartego w art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych, gdyż ze wskazanej kompetencji nie wynika możliwość nakładania na organ wykonawczy, ani na kierowników podległych mu jednostek organizacyjnych i pracowników Starostwa Powiatowego obowiązków sprawozdawczych. Zakres spraw przekazanych przez ustawodawcę do regulacji przez Radę Powiatu dotyczy określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania należności cywilnoprawnych. Natomiast w zakresie tym nie mieści się określanie obowiązków sprawozdawczych. Organowi stanowiącemu powiatu zatem przyznane zostało określone uprawnienie, a tymczasem Rada przekroczyła normę kompetencyjną stanowiąc w zakresie nie objętym przepisem kompetencyjnym, co należy zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa.

Ponadto, zdaniem Organu Nadzoru zaznaczyć należy, że ewentualne ustalenie obowiązków kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych czy Skarbnika Powiatu związanych ze sporządzaniem zbiorczych sprawozdań dla Zarządu Powiatu należy do kompetencji Starosty Powiatu. Wedle bowiem przepisów ustawy o samorządzie powiatowym (art. 35 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym), starosta jest kierownikiem starostwa powiatowego oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników starostwa i kierowników jednostek organizacyjnych powiatu oraz zwierzchnikiem powiatowych służb, inspekcji i straży. Z kolei art. 7 pkt 3 ustawy o pracownikach samorządowych stanowi, że czynności z zakresu

prawa pracy wobec pracowników starostwa oraz wobec kierowników samorządowych jednostek organizacyjnych wykonuje starosta. Z przywołanych przepisów wynika, iż władztwo organizacyjne nad aparatem pomocniczym organów powiatu, określone przez ustawodawcę jako kierownictwo, sprawuje starosta. Z tego tytułu wykonuje on za urząd, jako pracodawcę, czynności w sprawach z zakresu prawa pracy oraz uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu i kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych. Oznacza to, że żaden inny podmiot (poza dopuszczalnymi wyjątkami) nie może dokonywać czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec pracowników samorządowych.

Regulacja zakwestionowanego § 9 uchwały stanowi wykroczenie poza przekazaną Radzie kompetencję zawartą w art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych, co stanowi istotne naruszenie prawa i skutkuje jego nieważnością.

Rada Powiatu obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji nie może wykraczać poza granice przyznanej kompetencji. Zgodnie z art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Przytoczony przepis Ustawy Zasadniczej wymaga, aby akty prawa miejscowego wydane były na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że do wydania aktu prawa miejscowego wymagane jest zawarte w ustawie odrębne upoważnienie konkretnego organu do uregulowania w określonej formie danego zakresu spraw. Zakwestionowany § 9 uchwały narusza także zasady techniki prawodawczej określone w § 143 w związku z § 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. Nr 100 poz. 908). W myśl tych przepisów, w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Przepisy załącznika precyzują zatem ogólną zasadę konstytucyjną, z której wynika konieczność istnienia upoważnienia ustawowego do podejmowania aktów normatywnych przez radę. Przedmiotowa uchwała Rady Powiatu Wrocławskiego jest aktem prawa miejscowego i stosuje się do niej wszystkie przytoczone przepisy. Przekroczenie przez Radę Powiatu kompetencji stanowi istotne naruszenie prawa.

Powyższe, zdaniem Organu Nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności wskazanych w sentencji rozstrzygnięcia zapisów uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Jednocześnie informuję, iż na podstawie art. 85 ust. 3a ustawy o samorządzie powiatowym, do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady powiatu, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada powiatu następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez Organ Nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3244

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 3 listopada 2010 r.
NK.II.DC.0911-51/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 6 ust. 6, § 7 uchwały Rady Miejskiej w Kamiennej Górze z dnia 29 września 2010 r. nr LIV/339/10 w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu udzielenia ulg w spłacaniu należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania tych ulg.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Kamiennej Górze na sesji w dniu 29 września 2010 r. podjęła m.in. uchwałę nr LIV/ /339/10 w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu udzielenia ulg w spłacaniu należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania tych ulg.

Badana uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 7 października 2010 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego, Organ Nadzoru stwierdził, że:

§ 6 ust. 6 uchwały w sposób istotny narusza art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.);

§ 7 w sposób istotny narusza art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 82–88 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.).

Rada Miejska w Kamiennej Górze, mocą niniejszej uchwały, na podstawie delegacji ustawowej art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o finansach publicznych, uregulowała szczegółowe zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania terminu zapłaty lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym, przypadających Gminie Miejskiej Kamienna Góra lub jej jednostkom podległym, od osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, a także określa warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których zastosowana ulga stanowić będzie dla dłużnika pomoc publiczną w rozumieniu odrębnych przepisów oraz wskazuje organy i osoby do tego uprawnione. Zgodnie z przywołanym przepisem ustawy o finansach publicznych, *w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.*

I.

Mocą § 6 ust. 6 uchwały, Rada Miejska zobowiązała beneficjentów pomocy de minimis do przechowywania dokumentów związanych z uzyskaną pomocą de minimis przez okres co najmniej 10 lat od dnia jej uzyskania.

Zdaniem Organu Nadzoru, zacytowana powyżej norma kompetencyjna nie daje Radzie kompetencji do nakładania obowiązków na beneficjentów pomocy publicznej. Jednostronne nakładanie na przedsiębiorców, będących dłużnikami jakichkolwiek obowiązków, w tym obowiązku zachowywania dokumentów, nie jest dopuszczalne bez wyraźnego upoważnienia ustawowego. W obowiązującym systemie prawnym nie istnieje podstawa prawna dla rady gminy do wprowadzania obowiązku przechowywania przez okres 10 lat dokumentów związanych z udzielona pomocą de minimis.

Takie działanie wykracza poza upoważnienie przyznane Radzie i uzasadnia stwierdzenie nieważności § 6 ust. 6 uchwały. Rada gminy obowiązana jest przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego udzielonego jej przez ustawę w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego, a w ramach udzielonej jej delegacji w tych działaniach nie może wkraczać w materię uregulowaną ustawą. Uchwała bowiem rady gminy, będąca aktem prawa miejscowego, jest jednocześnie źródłem powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze danej gminy, a zatem musi respektować unormowania zawarte w aktach wyższego rzędu (art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.). Ponadto, Konstytucja RP w art. 94 przewiduje, że prawo miejscowe może być stanowione przez organy samorządu terytorialnego wyłącznie „na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie". W świetle art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Regulacje przywołanych przepisów Ustawy Zasadniczej wskazują wyraźnie na obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa, co oznacza, że rada gminy zobowiązana jest do działania w granicach określonych konkretnymi normami zawartymi w aktach normatywnych wyższego rzędu.

Powyższe, zdaniem Organu Nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności wskazanego zapisu uchwały.

II.

W § 7 uchwały ustalono, iż: *Udzielona ulga w spłacie należności może być cofnięta, jeśli dowody na podstawie których udzielono ulgi okazały się fałszywe lub dłużnik wprowadził organ udzielający ulgi w błąd co do okoliczności, które stanowiły podstawę udzielenia ulgi.*

Odnośnie powyższego zapisu uchwały zauważyć należy, że badana uchwała dotyczy należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym i zastosowanie odpowiednich ulg następuje na podstawie przepisów prawa cywilnego (art. 58 ust. 2 w związku z art. 59 ustawy o finansach publicznych). Posłużenie się przez organ stanowiący Gminy Miejskiej Kamienna Góra wyrażeniem „cofnięcia decyzji" o udzieleniu ulg w spłacie – w przypadku wystąpienia określonych okoliczności – oznacza oświadczenie o uchyleniu się od skutków złożonego oświadczenia woli. Podkreślić więc należy, iż kwestię wad oświadczeń woli, które mają wpływ na skuteczność złożonego oświadczenia woli regulują przepisy Kodeksu cywilnego. Uchylenie się od skutków oświadczenia woli następuje przez złożenie stosownego oświadczenia woli przez uprawiony organ w terminie określonym w art. 88 § 2 Kodeksu cywilnego. Przepisy art. 82 – 88 Kodeksu cywilnego mają zastosowanie do wszystkich czynności prawnych z zakresu prawa cywilnego. Modyfikacja zaś przepisów kodeksowych czy też wskazanie wyjątków wynikać może jedynie z przepisów szczególnych, a takich ustawa o finansach publicznych nie zawiera. Natomiast oświadczenia woli złożone pod wpływem błędu i groźby są od chwili złożenia dotknięte nieważnością względną i jako wzruszalne mogą zostać pozbawione skutków prawnych przez uchylenie się od nich. Niedopuszczalne jest działanie organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Zgodnie z przepisem upoważniającym wynikającym z art. 59 ust. 1 i ust. 2 ustawy o finansach publicznych, *w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.*

Zakwestionowany paragraf 7 niniejszej uchwały stanowi wykroczenie poza przekazaną Radzie kompetencję zawartą w art. 59 ust. 1, ust. 2 ustawy o finansach publicznych i jako taki musi zostać uznany za niedopuszczalny.

Powszechnie obowiązujący charakter zawartych w uchwale norm zobowiązuje do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Zatem organ stanowiący gminy wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym

jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.

Z powyższego wynika, że Rada Miejska w Kamiennej Górze otrzymała od ustawodawcy szczegółowo określoną kompetencję, na podstawie której powinna była ustanowić określone normy prawne rangi prawa miejscowego. Tymczasem w zakwestionowanych paragrafach uchwały przekroczyła normę kompetencyjną stanowiąc w zakresie nie objętym przepisem kompetencyjnym, dokonując jednocześnie nieuprawnionej modyfikacji aktu prawnego wyższego rangą.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego. Na podstawie art. 98 ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym, do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady gminy, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada gminy następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez Organ Nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3245

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI Wrocław, dnia 3 listopada 2010 r.
NK.II.MW2.0911-17/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 1 pkt 4; § 3 ust. 1 we fragmencie „w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi"; § 5 pkt 1 we fragmencie „lub upoważniony przez Wójta Zastępca Wójta" oraz § 7 uchwały Rady Gminy Lubań z dnia 29 września 2010 r. nr XXXIX/308/2010 w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Lubań lub jej jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej.

Uzasadnienie

Rada Gminy Lubań, działając w ramach przysługującego jej upoważnienia wynikającego z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240 ze zm.), zwanej dalej ustawą, w trakcie sesji dnia 29 września 2010 r. podjęła uchwałę nr XXXIX/308/2010 w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym przypadających Gminie Lubań lub jej jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej, zwaną dalej uchwałą.

Uchwała ta, przesłana pismem Wójta z dnia 5 października 2010 r. nr BRG.0740-22/2010, wpłynęła do organu nadzoru w dniu 8 października 2010 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie: § 2 ust. 1 pkt 4 oraz § 3 ust. 1 we fragmencie: „w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi" z istotnym naruszeniem art. 59 ust. 2 ustawy, a w odniesieniu do § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały

5 także z naruszeniem art. 59 ust. 3 w związku z art. 56 ust. 1 ustawy; § 5 pkt 1 we fragmencie „lub upoważniony przez Wójta Zastępca Wójta" oraz § 7 uchwały z istotnym naruszeniem art. 59 ust. 2 ustawy w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Zgodnie z wynikającą z art. 59 ust. 2 ustawy normą kompetencyjną organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1 tego przepisu (umorzenia, odroczenia lub rozłożenia na raty spłaty należności cywilnoprawnej), warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazuje organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.

W § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały dopuszczono możliwość umorzenia należności w całości lub w części w przypadku uzasadnionym ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, jeżeli umorzenie należności uzasadnione jest szczególnie ważnymi względami społecznymi, gospodarczymi lub interesem publicznym. Z kolei § 3 ust. 1 uchwały stanowi, że w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi uprawniony do udzielania ulg, na wniosek dłużnika, może odroczyć termin zapłaty lub rozłożyć płatność w całości lub części należności na raty.

Przytoczony wyżej art. 59 ust. 2 ustawy, stanowiący podstawę prawną badanej uchwały, uprawnia Radę Gminy do określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, limitując w ten sposób możliwość umorzenia należności przypadającej danej jednostce samorządu terytorialnego, rozłożenia na raty lub odroczenia jej płatności. Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 1 ustawy ulgi mogą być stosowane wyłącznie w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym. Tymczasem Rada Gminy Lubań w § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały dopuściła możliwość umorzenia należności w całości lub w części w przypadku, gdy byłoby to uzasadnione szczególnie ważnymi względami społecznymi, gospodarczymi lub interesem publicznym, a w § 3 ust. 1 uchwały od wystąpienia przypadku uzasadnionego względami społecznymi lub gospodarczymi uzależniła możliwość odroczenia terminu zapłaty lub rozłożenia płatności całości lub części należności na raty. Rada, poprzez odwołanie się do względów społecznych i gospodarczych, wprowadziła inne przesłanki udzielania ulg niż przewidziane w art. 59 ust. 1 ustawy. Jak wynika z treści tego przepisu jedną z przesłanek udzielania ulg przez właściwe organy jest istnienie ważnego interesu dłużnika, a drugą istnienie interesu publicznego. Jednocześnie ustawa nie definiuje użytych terminów. Nie można zatem uznać za uprawnione dokonanie w akcie niższej rangi, jakim jest uchwała, ograniczenia ważnego interesu dłużnika jedynie do szczególnie ważnych względów społecznych i gospodarczych. Organ stanowiący uprawniony był do ustanowienia szczegółowych zasad udzielania ulg, co obejmuje wyłącznie kompetencję do wskazania szczególnego rodzaju sytuacji, które w mniemaniu Rady mieszczą się w zakresie pojęć ważnego interesu dłużnika lub interesu publicznego. Tymczasem Rada Gminy wprowadziła nowe, niedookreślone terminy, mające stanowić przesłanki udzielania ulg. Pojęcia ważnych względów społecznych lub gospodarczych nie są tożsame ani nie zawierają się w pojęciach ważnego interesu dłużnika czy też interesu publicznego. Z kolei w odniesieniu do odwołania się w § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały do interesu publicznego należy zauważyć, że jest to ponowne przywołanie przesłanki już wskazanej i to zarówno w ustawie, jak i w § 2 ust. 1 uchwały.

Przedstawiona wyżej argumentacja pozwalałaby na stwierdzenie § 3 ust. 1 uchwały w całości, jednak organ nadzoru uznał, że interwencja nadzorcza, polegająca na stwierdzeniu nieważności tego przepisu tylko w takim zakresie, w jakim ustanawia on przesłankę uzasadnionych względów społecznych lub gospodarczych, w istocie nie modyfikuje zamiaru uchwałodawcy. Są to bowiem pojęcia tak ogóle, że nie stanowią żadnych szczególnych wytycznych dla wykonujących uchwałę Rady Gminy. Ograniczenie zakresu stwierdzenia nieważności pozwala natomiast zachować wolę organu stanowiącego ustanowienia takiego rodzaju ulg jak odroczenie terminu płatności lub rozłożenie jej na raty.

Ponadto organ nadzoru zwraca także uwagę, że możliwość postanowienia o stosowaniu ulg z urzędu ogranicza się wyłącznie do sytuacji wymienionych w art. 56 ust. 1 ustawy, gdy tymczasem Rada Gminy możliwość taką przewidziała także wobec kwestionowanego § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały. Okoliczności przywołane w przepisie uchwały nie zostały ujęte w żadnym z punktów art. 56 ust. 1 ustawy.

W § 5 pkt 1 uchwały Rada Gminy, realizując uprawnienie wynikające z art. 59 ust. 2 in fine ustawy, przyjęła, że do umarzania należności Gminy Lubań lub jej jednostek podległych oraz udzielania innych ulg w spłacie należności pieniężnych o charakterze cywilnoprawnym uprawniony jest Wójt Gminy Lubań lub upoważniony przez Wójta Zastępca Wójta – jeśli wartość należności nie przekracza kwoty 5.000 zł (pkt. 1). Norma kompetencyjna, na podstawie której Rada podjęła przedmiotową uchwałę, upoważniała Radę do wskazania organu lub osób uprawnionych do udzielania ulg. Zdaniem Organu Nadzoru określenie, że do ich udzielenia miałby być uprawniony Zastępca Wójta, działający na podstawie upoważnienia udzielonego przez Wójta, nie jest tożsame ze wskazaniem organu lub osób uprawnionych do udzielania ulg. Do wskazania takiej osoby uprawniona jest wyłącznie Rada Gminy, działająca na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy. Treść przepisu upoważniającego nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych. O ile Rada Gminy uznała za stosowne przyznanie Zastępcy Wójta uprawnienia do stosowania

ulg wobec należności cywilnoprawnych, przysługujących Gminie Lubań, powinna wprost wskazać go w uchwale. W świetle obowiązującej regulacji ustawowej należy stwierdzić, że o ile Rada Gminy wprost nie wskaże Zastępcy Wójta jako osoby posiadającej takie uprawnienie, niedopuszczalne jest przyznanie mu go przez Wójta. Przyznanie Wójtowi przez Radę Gminy upoważnienia do wskazywania osób uprawnionych do udzielania ulg musi zostać uznane za działanie sprzeczne z dyspozycją ustawodawcy, polegające na subdelegowaniu otrzymanej kompetencji. Rada Gminy w swej działalności uchwałodawczej związana jest zasadą legalizmu, wynikającą z art. 7 Konstytucji, a wyrażającą się w konieczności działania na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w oparciu o który organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

W § 7 uchwały stwierdza się, że z dokonanych umorzeń oraz udzielonych innych ulg w spłacie należności pieniężnych sporządzane są sprawozdania (ust. 1). Zasady i tryb sporządzania sprawozdawczości w zakresie objętym uchwałą ustala Wójt (ust. 2). Sprawozdania z udzielonej pomocy publicznej sporządza się zgodnie z zapisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (ust. 3). Zdaniem organu nadzoru przepis art. 59 ust. 2 ustawy nie stanowi podstawy do regulowania przez organ stanowiący gminy jakichkolwiek kwestii związanych z wykonaniem uchwały i kontrolą prawidłowości stosowania jej przepisów. W ramach określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg możliwe jest wyłącznie wprowadzenie regulacji dotyczących tego, w jaki sposób i w jakich okolicznościach przyznanie takiej ulgi jest możliwe, a więc postępowania zmierzającego do umorzenia, odroczenia czy rozłożenia na raty należności jednostki samorządu terytorialnego. Organ nadzoru w żaden sposób nie neguje uprawnień kontrolnych Rady Gminy, w ramach których mogłaby ona zweryfikować działania Wójta, jednak należy zauważyć, że wynikają one z innych przepisów, a nie z art. 59 ustawy. Przykładowo można wskazać na art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wskazującym na radę gminy jako organ kontrolny i art. 18a ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym to rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy i w tym celu powołuje komisję rewizyjną, czy też choćby na wskazaną przez uchwałodawcę ustawę o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, która reguluje kwestię monitorowania pomocy publicznej (rozdział 6). W świetle powyższego należy uznać, że § 7 uchwały wykracza poza upoważnienie przyznane Radzie, co stoi w sprzeczności z przywoływaną już wyżej konstytucyjną zasadą działania w oparciu i w granicach konkretnego przepisu upoważniającego i uzasadnia stwierdzenie jego nieważności.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Zgodnie z art. 98 ust. 3a ustawy o samorządzie gminnym do złożenia skargi na rozstrzygnięcie organu nadzorczego, dotyczące uchwały rady gminy, doręczone po upływie kadencji rady, uprawniona jest rada gminy następnej kadencji w terminie 30 dni od dnia wyboru przewodniczącego rady.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec

3246

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Wrocław, dnia 28 października 2010 r.

OWR-4110-26(5)/2010/193/AŁ

INFORMACJA

W dniu 28 października 2010 r. decyzją nr WCC/494-ZTO-C/193/W/ /OWR/2010/AŁ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonał zmiany koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła dla Przedsiębiorstwa Energetyki Cieplnej – Spółka Akcyjna w Wałbrzychu.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 20 września 2010 r. Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej – Spółka Akcyjna w Wałbrzychu, wystąpiło o zmianę decyzji, w związku ze zmianą zakresu prowadzonej działalności w zakresie wytwarzania ciepła. Po analizie stanu faktycznego, wniosek o zmianę ww. decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki został uznany za uzasadniony. Na podstawie art. 155, ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zmianami), w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zmianami), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 28 października 2010 r. nr WCC/494-ZTO-C/193/W/OWR/2010/AŁ zmienił swoją decyzję z dnia 12 listopada 1998 r. nr WCC/494/193/U/OT-6/98/AŁ ze zmianami, w sprawie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
DYREKTOR
POŁUDNIOWO-ZACHODNIEGO
ODDZIAŁU TERENOWEGO
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
z siedzibą we Wrocławiu

Józef Dolata

- Informacja o warunkach rozpowszechniania i prenumeraty Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego:
  1) egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych, w miarę posiadanych rezerw można nabywać w Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 1178, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
  2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia do Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
- Informacja o czasie i miejscu, w którym wyłożone są do powszechnego wglądu zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami:
  1) Biblioteka Urzędowa Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 3004–3005, w godz. 9–15 (pn.–pt.), tel. 71/340-62-54
  2) Internet na stronie: http://www.duw.pl

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski
Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: a.augustynowicz@duw.pl
Skład druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: dziennik@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1

nakład 19 egz. ISSN 0239-8362 **Cena 2,11 zł** (w tym 7% VAT)